

23. september 2020

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 6. oktober 2020

1) Færdiggørelse af forslag til genopretningsfacilitet
<i>KOM(2020)408</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	1
2) Digitaliseringspakke på det finansielle område
<i>KOM-dokument foreligger ikke</i>
Materialet er udarbejdet af Erhvervsministeriet og Finansministeriet	20
3) Udnævnelse af nyt direktionsmedlem i Den Europæiske Centralbank (ECB)
<i>KOM-dokument foreligger ikke</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	24
4) Evaluering af det europæiske semester 2020 og vejen frem i en genopretningskontekst
<i>KOM(2020)475</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	26
5) Internationale møder: Forberedelse af IMF- og G20-møder, 14.-15. oktober 2020
<i>KOM-dokument foreligger ikke</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	32
6) Handlingsplan for kapitalmarkedsunionen
<i>KOM-dokument foreligger ikke</i>
Materialet er udarbejdet af Erhvervsministeriet og Finansministeriet	35
7) Revision af benchmarkforordningen
<i>KOM(2020)337</i>
Materialet er udarbejdet af Erhvervsministeriet og Finansministeriet	42

Dagsordenspunkt 1: Færdiggørelse af forslag til genopretningsfacilitet

KOM(2020)408

1. Resume

Det Europæiske Råd (DER) nåede 21. juli 2020 – i tillæg til en aftale om den flerårige finansielle ramme (MFF) 2021-27 – til enighed om en aftale vedr. økonomisk genopretning i EU-landene i lyset af COVID-19-krisen. Aftalen indebærer et genopretningsinstrument på i alt 750 mia. euro, som tilvejebringer finansiering gennem fælles EU-lån, der udmøntes gennem en række EU-programmer, særligt en genopretningsfacilitet på 672,5 mia. euro, heraf direkte støtte for op til 312,5 mia. euro og udlån for op til 360 mia. euro (alle 2018-priser).

Genopretningsfaciliteten har til formål at fremme EU's økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, økonomisk og social konvergens, forbedre EU-landenes robusthed, tilpasningsevne, imødegå sociale og økonomiske konsekvenser af COVID-19-krisen, styrke den grønne og digitale omstilling samt styrke økonomisk vækst og arbejdspladser.

Alle EU-lande kan komme i betragtning til finansiel assistance i form af direkte støtte og/eller udlån fra genopretningsfaciliteten. Et land, som ønsker at modtage finansiel assistance, skal ansøge herom ved at udarbejde en genopretningsplan til Kommissionen, som oplister reformer og investeringer, hvortil den finansielle assistance ydes. Udbetaling af den finansielle assistance til et land er generelt betinget af, at landet løbende opnår milepæle og målsætninger fastsat i landets genopretningsplan. Genopretningsplanen skal godkendes af Rådet.

Det tyske formandskab har fremlagt et kompromisforslag om genopretningsfaciliteten, som indebærer ændringer ift. Kommissionens forslag af 28. maj 2020 mhp. udmøntning af DER-aftalen. Formandskabet lægger op til, at der skal opnås enighed om genopretningsfaciliteten på ECOFIN 6. oktober 2020. Derefter skal forslaget forhandles med Europa-Parlamentet.

Regeringen støtter generelt formandskabets kompromisforslag om genopretningsfaciliteten, som er på linje med DER-aftalen og hidtidige danske prioriteter som fastlagt i mandat givet af Folketingets Europaudvalg 16. juni 2020.

Der henvises til tidligere samlenotater og forelæggelser om sagen i Folketingets Europaudvalg, herunder samlenotat af 12. maj 2020 og forelæggelse til orientering 19. maj 2020 forud for ECOFIN 19. maj 2020 og samlenotat af 8. juni 2020 forud for forelæggelsen til forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg 16. juni 2020.

2. Baggrund

Det Europæiske Råd (DER) nåede 21. juli 2020 – i tillæg til en aftale om den flerårige finansielle ramme (MFF) 2021-27 – til enighed om en aftale vedr. økonomisk genopretning i lyset af COVID-19-krisen.

Aftalen indebærer et genopretningsinstrument ("Next Generation EU") på i alt 750 mia. euro, som udmøntes gennem en række EU-programmer, særligt en genopretningsfacilitet ("Recovery and Resilience Facility") på 672,5 mia. euro, heraf direkte støtte for op til 312,5 mia. euro og udlån for op til 360 mia. euro (alle 2018-priser). Forslagene til genopretningsfacilitet og –instrument omfatter alle EU-lande.

Før genopretningsmidlerne kan operationaliseres, skal der vedtages forordninger om en genopretningsfacilitet og –instrument på grundlag af Kommissionens forslag af 28. maj 2020. Derudover skal alle EU-lande nationalt ratificere en ny ordning for EU's egne indtægter.¹ Ordningen indebærer, at Kommissionen gives bemyndigelse til at optage lån (udstede obligationer mv.) på kapitalmarkeder mhp. at tilvejebringe finansiering til genopretningsinstrumentet.

Forslaget om genopretningsfaciliteten (KOM (2020) 408) er fremsat med hjemmel i EU-traktatens (TEUF) artikel 175. Forslaget skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet træffer beslutning om forslaget med kvalificeret flertal.

Forslaget til genopretningsinstrument (KOM (2020) 411) er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 122. Rådet træffer beslutning om forslaget med kvalificeret flertal. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om beslutningen.

Ændringsforslaget til beslutning om EU's egne indtægter (KOM (2020) 445) har hjemmel i TEUF artikel 311 og vedtages af EU-landene med enstemmighed.

3. Formål og indhold

Det tyske formandskab har 10. september 2020 fremsat et kompromisforslag om genopretningsfaciliteten, som indebærer ændringer ift. Kommissionens forslag af 28. maj 2020 mhp. udmøntning af DER-aftalen af 21. juli 2020. Formandskabet lægger op til, at der skal opnås enighed om kompromisforslaget på ECOFIN 6. oktober 2020. Derefter skal forslaget forhandles med Europa-Parlamentet.

I dette afsnit beskrives formandskabets kompromisforslag om genopretningsfaciliteten. Bilag 1 sammenligner Kommissionens forslag og formandskabets kompromisforslag.

DER-aftalen fastlægger rammerne for genopretningsfaciliteten, herunder størrelsen, fordeling mellem direkte støtte og udlån, kriterierne for fordeling af midler mellem landene samt rammerne for, hvordan der træffes beslutninger (governance) om genopretningsplaner og de løbende udbetalinger af finansiell assistance.

DER-aftalen præciserer imidlertid ikke alle elementer vedr. udformning af genopretningsfaciliteten.

¹ I Danmark vil den nationale ratificering af den nye ordning for EU's egne indtægter ske ved et beslutningsforslag til Folketinget.

Et udestående er, om der i forordningen skal fastsættes et konkret klimamål for genopretningsfaciliteten. DER-aftalen fastsætter et klimamål på 30 pct. for de samlede midler fra MFF og genopretningsinstrumentet, hvilket skal afspejles i passende klimamål i sektorlovgivninger. Sektorlovgivning er fx forordningen om genopretningsfaciliteten.

Centrale elementer i kompromisforslaget er:

- Formål og anvendelsesområde
- Finansiell assistance
- Planer for genopretning og robusthed
- Udbetaling, suspension og aflysning
- Imødegåelse af svindel og korruption
- Rapportering, information og kommunikation
- Komplementaritet, overvågning og evaluering
- Hjemmel og beslutningsprocedure

Formål og anvendelsesområde

Ifølge kompromisforslaget er formålet med genopretningsfaciliteten, i lyset af COVID-19-krisen, at fremme EU's økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, økonomisk og social konvergens, grøn omstilling mhp. at opnå EU's klimamål, digital omstilling, sundhed, konkurrenceevne, robusthed, produktivitet, uddannelse og kompetencer, forskning og udvikling, smart, bæredygtig og inkluderende vækst, arbejdspladser og investeringer samt finansiell stabilitet.

Formålene skal opnås gennem finansiell assistance samt reformer og investeringer som fastlagt i de planer for genopretning og robusthed, som landene iht. forslaget hver især skal udarbejde for at opnå finansiell assistance ("Recovery and Resilience Plans" – herefter 'genopretningsplaner').

Formålene skal opnås i tæt samarbejde mellem Kommissionen og EU-landene.

Finansiell assistance

Kompromisforslaget indebærer, at der fra genopretningsfaciliteten kan gives finansiell assistance til EU-landene i form af direkte støtte ("financial contributions") og/eller i form af udlån. Direkte støtte skal ikke tilbagebetales af det land, som modtager støtten. Lån skal tilbagebetales af det land, som modtager lånet.

Den finansielle assistance fra genopretningsfaciliteten kan udgøre op til 672,5 mia. euro (2018-priser), heraf op til 312,5 i direkte støtte og op til 360 i udlån, *jf. tabel 1*.

Tabel 1**Genopretningsfacilitet – Kommissionens forslag og formandskabets kompromisforslag**

	Kommissionens forslag af 28. maj 2020		Formandskabets kompromisforslag (udmøntning af DER-aftale af 21. juli 2020)	
	Mia. euro (2018-priser)	Mia. euro (løbende priser)	Mia. euro (2018-priser)	Mia. euro (løbende priser)
Finansiel assistance				
Mulig direkte støtte	310,00	335,95	312,50	337,97
• Heraf fra ikrafttræden – 31. december 2022	186,00	200,97	218,75	236,58
• Heraf 1. januar 2023 – 31. december 2024 (Kommissionens forslag) og 2023 (DER-aftale)	124,00	133,98	93,75	101,39
Mulig udlån fra ikrafttræden – 31. december 2024 (Kommissionens forslag) og 2023 (DER-aftale)	250,00	267,96	360,00	385,86
I alt	560,00	602,91	672,50	723,80

Anm.: Genopretningsfacilitetens ikrafttræden vil dels afhænge af vedtagelsen af forordning om hhv. genopretningsinstrumentet og genopretningsfaciliteten, og dels af vedtagelsen af ny ordning for Unionens egne indtægter, som vedtages af Rådet med enstemmighed, og som efterfølgende skal ratificeres i alle EU-lande i overensstemmelse med landenes forfatningsmæssige bestemmelser.

Kilde: Kommissionens forslag, formandskabets kompromisforslag og egen tilvirkning.

Direkte støtte ("financial contribution")

Den direkte støtte skal understøtte, at modtagerlandene hver især gennemfører deres genopretningsplaner og de reformer og investeringer, som er fastlagt heri (se afsnit nedenfor). Direkte støtte udbetales i rater i takt med, at modtagerlande opnår milepæle og målsætninger iht. deres genopretningsplaner.

10 pct. af den direkte støtte i 2021-22 (og udlån) til et land kan forudbetales, dvs. inden milepæle og målsætninger er nået.

Der fastlægges for hvert EU-land en nominel øvre grænse for direkte støtte fra genopretningsfaciliteten, *jf. bilag 2*. Grænsen udregnes ifølge kompromisforslaget efter nogle kriterier (fordelingsnøgle), hvorefter 70 pct. af den mulige direkte støtte (218,75 mia. euro) tilkendes til EU-landene i 2021-2022 efter befolkningsstørrelse i 2019, BNP pr. indbygger i 2019 og ledighed i perioden 2015-19. De resterende 30 pct. af den mulige direkte støtte (93,75 mia. euro) tilkendes i 2023 efter befolkningsstørrelse i 2019, BNP pr. indbygger i 2019 og fald i landenes økonomiske aktivitet (BNP) i 2020-21. Dvs. BNP-fald i perioden 2020-21 erstatter ledighedskriteriet. Derved sikres det, at den direkte støtte særligt målrettes EU-lande, der er økonomisk hårdest ramt af COVID-19-krisen.

Udbetaling af direkte støtte (og udlån) vil ske i perioden 2021-26 og generelt afhænge af det enkelte lands gennemførelse af tiltagene i dets genopretningsplan.

Udlån

Ifølge kompromisforslaget kan Kommissionen inden udgangen af 2023, på anmodning fra et EU-land, tildele landet et lån fra genopretningsfaciliteten til at understøtte gennemførelse af landets genopretningsplan. Lån skal finansiere nye reformer og investeringer, ud over dem som finansieres af direkte støtte.

Et lands anmodning om et lån skal indeholde begrundelse herfor og påvise et større finansieringsbehov forbundet med de reformer og investeringer, som er fastlagt i landets genopretningsplan, end hvad der finansieres af den direkte støtte.

Et lån til et land kan ikke være større end forskellen mellem det skønnede samlede finansieringsbehov forbundet med landets genopretningsplan og landets øvre nominelle grænse for direkte støtte.

Lånet skal udbetales i rater i takt med landets indfrielse af milepæle og målsætninger for reformer og investeringer fastlagt i genopretningsplanen.

Lån til et land kan som udgangspunkt højst udgøre 6,8 pct. af landets bruttonationalindkomst (BNI) i 2019, idet Kommissionen i ekstraordinære situationer kan beslutte at yde et større lån.

Vilkårene for lån fastlægges i en låneaftale mellem Kommissionen og det pågældende land. Låneaftalen skal bl.a. fastlægge det lånte nominelle beløb (i euro), herunder forudbetalinger, den gennemsnitlige løbetid, perioden hvor låneudbetalinger er tilgængelige, prisvilkår (rente mv.), det højeste antal rater, som lånet kan udbetales i, samt en plan for tilbagebetaling. Modtagerlandet skal betale Kommissionens omkostninger ved at tilvejebringe lån.²

Genopretningsplaner

Alle EU-lande kan komme i betragtning til finansiel assistance fra genopretningsfaciliteten i form af direkte støtte og/eller udlån. Et land, som ønsker at modtage finansiel assistance fra genopretningsfaciliteten, skal udarbejde en genopretningsplan, som kan afleveres separat eller udgøre et supplement (bilag) til landets nationale reformprogram (NRP). Genopretningsplanen for et givet år (fx 2021) skal afleveres til Kommissionen i perioden fra 15. oktober året inden (fx 2020) til 30. april i det pågældende år (fx 2021). Det vil indebære, at der tidligst kan udbetales midler fra genopretningsfaciliteten i løbet af 2021.

Reformer og investeringer påbegyndt fra 1. februar 2020 og frem kan komme i betragtning til finansiel assistance.

Et lands genopretningsplan skal være konsistent med landets landespecifikke udfordringer og anbefalinger identificeret under det europæiske semester, særligt anbefalinger, der er relevante for den grønne og digitale omstilling, samt for styrkelse af vækst, arbejdspladser og robusthed. For eurolande skal genopretningsplaner være konsistente med anbefalinger rettet til euroområdet som helhed.

² Forslaget indeholder således ikke en præcisering af lånenes vilkår, herunder renter mv., der fastlægges i den enkelte låneaftale.

Indhold af genopretningsplan

Et lands genopretningsplan skal særligt:

- **Begrunde og forklare genopretningsplanen**, herunder hvordan landespecifikke udfordringer og prioriteter identificeret som led i **det europæiske semester, herunder fiskale aspekter**, samt **makroøkonomiske ubalancer** forventes adresseret.
- Forklare, hvordan genopretningsplanen styrker landets **vækstpotentiale, arbejdspladser, økonomiske og sociale robusthed**, imødegår økonomiske og sociale konsekvenser af krisen, og bidrager til økonomisk, social og territorial **samhørighed og konvergens**. Reforme og investeringer inkluderet i genopretningsplaner må ikke gøre betydelig skade mod EU's miljø og klimamål (det såkaldte "do-no-significant-harm"-princip).³
- Forklare, hvordan tiltagene i genopretningsplanen kan forventes at bidrage til den **grønne omstilling** og udfordringer forbundet hermed. Klimatiltag skal udgøre mindst 37 pct. af de skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen.⁴
- Forklare, hvordan tiltagene i genopretningsplanen kan forventes at bidrage til den **digitale omstilling** og udfordringer forbundet hermed.
- Opliste **milepæle og målsætninger, herunder indikatorer**, og give en indikativ tidsplan for gennemførelse af reformer og investeringer inden udgangen af august 2026.
- Beskrive de planlagte **investeringsprojekter** og investeringsperiode.
- Angive begrundede **skøn for de samlede omkostninger** forbundet med reformer og investeringer omfattet af genopretningsplanen valideret af en uafhængig offentlig myndighed, herunder hvordan omkostningerne er på linje med principper om omkostningseffektivitet og står mål med den forventede effekt på økonomien og beskæftigelsen.
- Angive information om **anden EU-finansiering**, hvis relevant.
- Forklare **sammenhængen mellem tiltagene** i genopretningsplanen.
- Redegøre for tiltag til at sikre en **effektiv overvågning og gennemførelse** af genopretningsplanen, herunder gennem fastsættelse af milepæle, målsætninger og relaterede indikatorer.
- **Anmode om lån** og fastsætte dertil forbundne milepæle, hvis relevant.
- Indeholde **anden relevant information**.

Et land kan i forbindelse med forberedelsen af landets genopretningsplan indgå i dialog med Kommissionen og andre lande for at opnå kendskab til deres erfaringer med at udarbejde genopretningsplaner. Et land kan desuden anmode om teknisk assistance til udarbejdelse af sin genopretningsplan.

³ Princippet om "do-no-significant-harm"-princip) er fastlagt i EU-forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer (2020/852): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0852&from=EN>.

⁴ Bidrag til den grønne omstilling vil blive målt iht. EU-forordning om fælles bestemmelser for en række EU-fonde under delt forvaltning (CPR).

Vurdering af genopretningsplan

Kommissionen skal vurdere et lands genopretningsplan i tæt samarbejde med det pågældende land. Kommissionen skal i den forbindelse tage højde for information om landet, der er opnået som led i det europæiske semester, landets begrundede anmodning om finansiel assistance samt anden relevant information, herunder særligt information indeholdt i landets nationale reformprogram og i dets nationale energi- og klimahandlingsplan.

Kommissionen skal i sin vurdering tage hensyn til flg. kriterier:

1. Genopretningsplanen kan forventes **effektivt at bidrage til at adressere landets udfordringer** som identificeret i anbefalingerne til landet som led i det europæiske semester, herunder fiskale aspekter herved, samt **makroøkonomiske ubalancer**.
2. Genopretningsplanen kan forventes effektivt at bidrage til at styrke et lands **vækstpotentiale, arbejdspladser, økonomiske og sociale robusthed, imødegå økonomiske og sociale konsekvenser af krisen, økonomisk, social og territorial samhørighed samt konvergens**. Reforme og investeringer inkluderet i genopretningsplaner må ikke gøre betydelig skade mod EU's miljø og klimamål ("do-no-significant-harm"-princip).
3. Genopretningsplanen indeholder tiltag, som udgør effektive bidrag til den **grønne omstilling** og til udfordringer forbundet hermed. Klimatiltag skal udgøre mindst 37 pct. af de skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen.
4. Genopretningsplanen indeholder tiltag, som er effektive bidrag til den **digitale omstilling** og til udfordringer forbundet hermed.
5. Genopretningsplanen kan forventes at have en **varig virkning for det pågældende land**.
6. Et lands begrundelse for, at størrelsen af finansieringsbehovet forbundet med dets genopretningsplan er **rimeligt og plausibelt, er på linje med principper om omkostningseffektivitet og står mål med den forventede effekt på økonomien og beskæftigelsen**.
7. Genopretningsplanen indeholder tiltag til at gennemføre **reformer og investeringer**, der repræsenterer samhørighedsfremmende tiltag.
8. De af landet foreslåede tiltag er tilstrækkelige til at sikre en **effektiv overvågning og gennemførelse af genopretningsplanen**.

Der fastlægges et system for at vurdere genopretningsplanerne. For hvert af kriterierne 1-8 gives enten vurderingen A (høj grad af opfyldelse), B (middel grad af opfyldelse) eller C (lav grad af opfyldelse). Kriterierne 1-4 tildeles størst vægt. For disse kriterier skal der tildeles vurderingen A, før genopretningsplanen kan godkendes. For de øvrige kriterier (5-8) skal der tildeles mindst tre A'er og ingen C'er.

I kompromisforslaget bemærkes, at genopretningsfaciliteten skal bidrage til et overordnet klimamål på 30 pct. for EU-budgettet. Det bemærkes også, at faciliteten skal bidrage til at nå EU's klimamål i 2030 og mål om klimaneutralitet i 2050.

Afgørelse om genopretningsplan

Ifølge kompromisforslaget skal Kommissionen vurdere et lands genopretningsplan inden for to måneder efter, at landet har afleveret planen, *jf. bilag 3*. Kommissionen og et land kan sammen aftale en længere frist for vurderingen.

Kommissionen skal fremsætte forslag til afgørelse om et lands genopretningsplan i form af en implementerende retsakt, som skal vedtages af Rådet med kvalificeret flertal. Rådet skal bestræbe sig på at træffe afgørelse om et forslag inden for fire uger efter, det er fremsat.

Afgørelsen om direkte støtte til et land bestemmes på baggrund af landets genopretningsplan og dets skøn for de samlede omkostninger forbundet med gennemførelse af planen. Det sker på følgende vis:

- Såfremt en genopretningsplan godkendes, og når de af landet skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen svarer til eller er større end landets nominelle øvre grænse for direkte støtte, tildeles landet **direkte støtte svarende til den øvre grænse for støtte til dette land**.
- Såfremt en genopretningsplan godkendes, og når de skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen er mindre end landets nominelle øvre grænse for direkte støtte, tildeles landet **direkte støtte svarende til de skønnede omkostninger**.
- Såfremt en genopretningsplan ikke godkendes, idet den ikke lever op til kriterierne herfor, tildeles et land **ingen direkte støtte**.

Såfremt Kommissionen i sit forslag og Rådet i sin afgørelse godkender genopretningsplanen, skal afgørelsen nævne:

- **Direkte samlede støtte og beløbene til udbetaling i rater**, i takt med at landet gennemfører milepæle og målsætninger vedr. reformer og investeringer som fastlagt i landets genopretningsplan.
- Direkte støtte og udlån som **forudbetales** (højest 10 pct.).
- **Beskrivelse af reformer og investeringer** og de skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen.
- **Perioden** for gennemførelsen af disse (ikke senere end august 2026).
- Tiltag og tidslinje for at sikre en **effektiv overvågning og implementering** af genopretningsplanen.
- Relevante **indikatorer** til at vurdere opfyldelsen af milepæle og målsætninger.
- Rammerne for Kommissionens **adgang til informationer og data**, som ligger til grund for genopretningsplanen.
- Såfremt et land anmoder om **lån**, skal afgørelsen også fastlægge lånebeløbet samt de reformer og investeringer, som lånet skal finansiere.

Såfremt et lands genopretningsplan ikke godkendes, skal det begrundes af Kommissionen.

Ændring af genopretningsplan

Ifølge kompromisforslaget kan et land anmode Kommissionen om at ændre Rådets afgørelse om en genopretningsplan, såfremt milepæle og målsætninger, helt eller delvist, ikke længere er opnåelige for landet pga. objektive omstændigheder.⁵ Et land kan i den forbindelse foreslå at ændre sin genopretningsplan eller aflevere en ny.

Såfremt Kommissionen vurderer, at landets begrundelse for at ændre sin genopretningsplan eller aflevere en ny er retfærdiggjort, skal Kommissionen vurdere genopretningsplanen inden for to måneder efter aflevering af en ændret eller ny plan. Rådet skal bestræbe sig på at træffe afgørelse om et forslag fra Kommissionen til implementerende retsakt inden for fire uger fra fremsættelsen.

Såfremt Kommissionen vurderer, at landets begrundelse ikke er retfærdiggjort, skal anmodningen afvises – ligeledes inden for to måneder.

Udbetaling, suspension og aflysning

Ifølge kompromisforslaget sker udbetalinger, suspension og aflysning af betalinger til et EU-land under genopretningsfaciliteten iht. EU's finansforordning, som fastlægger de generelle regler for EU's budget.

Udbetalinger fra genopretningsfaciliteten skal ske i form af EU-budgetbevillinger og er betinget af, at finansiering er til rådighed. Udbetalinger kan suspenderes og aflyses, såfremt landet vurderes at afvige væsentligt fra EU's regler om økonomisk styring, som fastlagt i forordning om fælles bestemmelser for en række EU-fonde under delt forvaltning (Common Provision Regulation – CPR).

Efter opnåelse af milepæle og målsætninger iht. et lands genopretningsplan kan et land på halvårlig basis anmode Kommissionen om udbetaling af direkte støtte og/eller udlån. Kommissionen træffer iht. komitologiprocedure inden for seks uger beslutning om, hvorvidt anmodningen imødekommes.⁶ Kommissionen skal i sin beslutning høre EU's økonomiske og finansielle komité (EFC) (bestående af embedsrepræsentanter fra alle EU-lande).

Hvis en anmodning om udbetaling af direkte støtte og/eller udlån godkendes, træffer Kommissionen beslutning om udbetaling.

Såfremt en anmodning om udbetaling af direkte støtte og/eller udlån ikke godkendes, så suspenderes udbetalingen enten helt eller delvist. Suspensionen løftes, når et land måtte nå sine milepæle og målsætninger.

⁵ Der gives i kompromisforslaget ikke eksempler på, hvad objektive omstændigheder kunne være.

⁶ Under komitologiproceduren vedtager Kommissionen en implementerende retsakt efter inddragelse af EU-landene. Der anvendes under komitologiproceduren en undersøgelsesprocedure, som indebærer, at såfremt et kvalificeret flertal af EU-landene støtter Kommissionens forslag til implementerende retsakt, så skal Kommissionen vedtage retsakten. Hvis et kvalificeret flertal af lande er imod forslaget til implementerende retsakt, så kan Kommissionen ikke vedtage retsakten. Hvis der ikke er noget kvalificeret flertal for eller imod forslaget til implementerende retsakt, så kan Kommissionen enten vedtage retsakten eller foreslå en ny ændret retsakt.

Såfremt et land ikke inden for 18 måneder fra afgørelsen om en genopretningsplan herom gør betragtelige fremskridt med at nå milepæle og målsætninger, kan Kommissionen aflyse den direkte støtte og/eller udlån og forudbetalinger skal tilbagebetales. Landet kan inden for to måneder fra Kommissionens beslutning om aflysning af den finansielle assistance gøre indsigelse mod beslutningen.

Det bemærkes i kompromisforslaget i en indledende betragtning, at horisontale EU-regler fastlagt i finansforordningen og baseret på artikel 322 TEUF også finder anvendelse for forordningen om genopretningsfaciliteten, og at dette også omfatter EU-landenes efterlevelse af retsstatsprincipper, idet dette er en afgørende forudsætning for sund økonomisk styring og effektiv EU-finansiering

Imødegåelse af svindel og korruption

EU-landene skal iht. kompromisforslaget tage alle nødvendige tiltag for at beskytte EU's finansielle interesser mod svindel, korruption mv., herunder sikre at alle tiltag i genopretningsplaner efterlever EU-lovgivning og national lovgivning.

EU-landene skal efterleve følgende krav:

- Regelmæssigt **kontrollere at finansiering formidlet er passende anvendt** iht. gældende regler og at tiltag i genopretningsplaner er implementeret.
- Tage passende tiltag til at **forebygge, identificere og korrigere svindel, korruption og interessekonflikter**, der påvirker EU's finansielle interesser.
- Når der anmodes om udbetalinger **redegøre for formål, modtager, beløb, kontrolsystemer, bekræfte oplysningernes rigtighed mv.**
- EksPLICIT autorisere Kommissionen, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og Den Europæiske Revisionsret (ECA) til at **udøve deres rettigheder** iht. EU-lovgivningen overfor alle modtagere af midler.⁷
- **Økonomisk styring** iht. finansforordningen.

Kommissionen kan ifølge kompromisforslaget helt eller delvist reducere finansiell assistance eller kræve tilbagebetaling, såfremt der er sket svindel, korruption eller er interessekonflikter, eller krav herom ikke er efterlevet. Kommissionen skal i den forbindelse respektere et proportionalitetsprincip.

Rapportering, information og kommunikation

Ifølge kompromisforslaget skal et land hvert halve år i regi af det europæiske semester rapportere om fremskridt med landets genopretningsplan. De halvårslige rapporter skal på passende vis afspejles i et lands årlige nationale reformprogram.

⁷ OLAF kan foretage administrative undersøgelser, herunder inspektioner på stedet (on-site), af hvorvidt der er sket svindel, korruption eller andre former for ulovlige handlinger. EPPO kan efterforske og retsforfølge svindel og andre kriminelle handlinger forbundet med EU-midler.

Kommissionen skal tilsende Rådet og Europa-Parlamentet information om afgørelser om landenes genopretningsplaner.

Modtagere af finansiel assistance skal tilvejebringe offentlig information om tiltag og resultater samt modtaget assistance.

Kommissionen skal ligeledes kommunikere om tiltag under genopretningsfaciliteten, herunder om tiltag og resultater.

Komplementaritet, overvågning og evaluering

Ifølge kompromisforslaget skal Kommissionen og EU-landene sikre komplementaritet, synergi, samhørighed og konsistens mellem genopretningsfaciliteten og andre EU-instrumenter samt tiltag på nationalt niveau, herunder regionalt niveau.

Kommissionen skal overvåge gennemførelse og fremskridt med at opnå formålene med genopretningsfaciliteten. Det skal i den forbindelse sikres, at data til at overvåge gennemførelsen af tiltag og resultater indsamles effektivt og rettidigt.

Kommissionen skal årligt udarbejde en rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af genopretningsfaciliteten. Rapporten skal indeholde information om fremskridt med landenes genopretningsplaner, samt beløb som anvendes fra genopretningsfaciliteten.

Kommissionen skal tre år efter etablering sørge for en uafhængig evaluering af genopretningsfaciliteten, ligesom faciliteten uafhængigt og endeligt skal evalueres ikke senere end ved udgangen af 2029. Evalueringen skal tilgå Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, samt Det Europæiske Regionsudvalg. Det skal særligt evalueres, om – og i hvilket omfang – formålene med genopretningsfaciliteten er opnået, effektivitet i brugen af ressourcer, den europæiske merværdi og den fortsatte relevans af alle genopretningsfacilitetens formål og tiltag. Den endelige vurdering skal foretage en helhedsvurdering af genopretningsfaciliteten og dens langsigtede effekt.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har udtalt sig om fælleseuropæiske tiltag i lyset af COVID-19, herunder en genopretningsfacilitet. Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning til forordningen om genopretningsfaciliteten. Europa-Parlamentet ventes at støtte en genopretningsfacilitet, herunder baseret på direkte støtte.⁸

⁸ <https://www.europarl.europa.eu/news/en/headlines/eu-affairs/20200506STO78509/plenary-highlights-recovery-fund-contingency-eu-budget-tracing-apps>.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at forslagene til genopretningsfacilitet og –instrument tilfører EU-merværdi og respekterer nærhedsprincippet, henset til at formålene med forslagene ifølge Kommissionen bedre kan opnås på EU-niveau frem for EU-landene på egen hånd.

Regeringen finder, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Forslaget til en genopretningsfacilitet er en forordning, som med vedtagelse vil være direkte gældende i EU-landene. Folketinget skal meddele sit samtykke til Danmarks godkendelse af Rådets afgørelse om ordningen for EU's egne indtægter, som er en forudsætning for genopretningsfacilitetens virke.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslagene til genopretningsfacilitet og –instrument har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslagene ventes alt andet lige at have negative statsfinansielle konsekvenser for Danmark, idet Danmark ikke kan forvente at modtage direkte støtte fra genopretningsfaciliteten eller andre programmer finansieret af genopretningsinstrumentet i et omfang, som svarer til den andel af den direkte støtte, som Danmark skal bidrage med til genopretningsinstrumentet.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagene kan på den ene side have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark, i det omfang assistancen bidrager til genopretning af økonomierne i modtagerlandene, som Danmark har samhandel med.

På den anden side kan det have negative samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark, at den finansielle assistance gør brug af ressourcer, som ellers kunne have understøttet økonomisk aktivitet i Danmark.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslagene kan have erhvervsøkonomiske konsekvenser. De kan potentielt styrke erhvervslivets rammevilkår. Sådanne konsekvenser skal generelt ses i tæt sammenhæng med de mulige statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene støtter generelt DER-aftalen af 21. juli 2020 og ventes at støtte en udmøntning af genopretningsfaciliteten på basis heraf.

Formandskabet vil søge EU-landenes støtte til en forordning om genopretningsfaciliteten på linje med formandskabets kompromisforslag. Det vides endnu ikke, om der vil kunne opnås enighed på ECOFIN 6. oktober 2020.

EU-landene ventes at have forskellige holdninger til de udestående spørgsmål ifm. genopretningsfaciliteten. Nogle lande støtter fx et konkret og ambitiøst klimabidrag fra genopretningsfaciliteten, mens andre ønsker et mindre ambitiøst bidrag.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter en udmøntning af genopretningsfaciliteten på basis af DER-aftalen af 21. juli 2020. For danske generelle prioriteter vedr. genopretning af EU-landenes økonomier i lyset af COVID-19 frem mod DER-aftalen henvises til samlenotat af 8. juni 2020 og forelæggelsen til forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg 16. juni 2020.

Regeringen støtter en løsning på grundlag af formandskabets kompromisforslag om genopretningsfaciliteten, som generelt er på linje med DER-aftalen og hidtidige danske prioriteter som fastlagt i mandat givet af Folketingets Europaudvalg 16. juni 2020. Fra dansk side forventer man på den baggrund at kunne tilslutte sig det kompromis, der vil kunne opnås enighed om.

Regeringen støtter, at genopretningsmidlerne særligt skal bidrage til den grønne og digitale omstilling. Fra dansk side har man i forhandlingerne støttet, at der fastsættes et konkret og ambitiøst klimamål for genopretningsfaciliteten, hvilket kan opveje, at andre dele af MFF'en og genopretningsinstrumentet evt. vil have et mindre klimabidrag end DER-aftalens klimamålsætning på 30 pct. for MFF og genopretningsinstrumentet. Kompromisforslaget lægger op til, at genopretningsfaciliteten skal bidrage til denne målsætning, idet klimatiltag ifølge kompromisforslaget skal udgøre mindst 37 pct. af de skønnede omkostninger forbundet med hvert lands genopretningsplan. Fra dansk side foretrækkes dog et endnu højere klimamål. Derudover støttes kompromisforslaget om, at ikke-grønne tiltag ikke må være i strid med EU's miljø- og klimamål ("do-no-significant-harm").

Regeringen støtter kompromisforslaget om, at finansiell assistance baseres på landenes genopretningsplaner, hvor landene fastlægger deres tiltag for at opnå formålene med assistancen, herunder styrkelse af vækst og beskæftigelse og investeringer i grøn omstilling m.v.

Regeringen støtter kompromisforslaget om, at der indføres stærke værn mod svindel, korruption eller anden form for kriminalitet i forbindelse med den finansielle assistance. Vigtigheden heraf skærpes, idet der er tale om en meget betydelige midler under genopretningsfaciliteten, som skal udbetales over en relativt kort periode.

Regeringen finder det generelt vigtigt, at modtagerlandene efterlever EU's fundamentale rettigheder og retsstatsprincipper.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rapporten fra udvidet eurogruppe 9. april 2020 til EU's stats- og regeringschefer vedr. fælleseuropæiske tiltag til håndtering af COVID-19 blev forelagt Folketingets Europaudvalg 6. april 2020 forud for udvidet eurogruppe 7.-9. april 2020.

Rapporten blev også forelagt Europaudvalget 21. april 2020 ved en særskilt gennemgang af den endelige rapport.

Samlenotat og skriftlig forelæggelse om økonomiske effekter af COVID-19 og politiktiltag tilgik Europaudvalget 15. april 2020 ifm. ECOFIN 16. april 2020.

Forud for ECOFIN 19. maj 2020 tilgik samlenotat om genopretningsfond Folketingets Europaudvalget 12. maj 2020 forud for forelæggelse til orientering i Europaudvalget 19. maj 2020.

Samlenotat om Kommissionens forslag til genopretningsfacilitet og –instrument af 28. maj 2020 tilgik Europaudvalget 29. maj 2020 forud for ECOFIN 9. juni 2020, og samlenotat tilgik Europaudvalget 8. juni 2020 forud for forelæggelsen til forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg 16. juni 2020.

Samlenotat om forberedelse af eurotopmøde og Det Europæiske Råd (DER) tilgik Europaudvalget 3. juni 2020 forud for udvidet eurogruppe 11. juni 2020.

Grund- og nærhedsnotat om genopretningsfaciliteten og –instrumentet er oversendt til Europaudvalget 25. juni 2020.

Bilag 1: Sammenligning af Kommissionens forslag og kompromisforslag

Tabel 2

Genopretningsfaciliteten – Kommissionens forslag og formandskabets kompromisforslag

Emne	Kommissionens forslag	Formandskabets kompromisforslag
Periode	Forpligtigelser af finansiel assistance (direkte støtte og udlån) inden udgangen af 2024 og betalinger inden udgangen af 2027	Forpligtigelser af finansiel assistance (direkte støtte og udlån) inden udgangen af 2023 og betalinger inden udgangen af 2026
Formål og anvendelsesområde	Fremme samhørighed, grøn og digital omstilling, sundhed, konkurrenceevne, robusthed, produktivitet, uddannelse og kompetencer, forskning og udvikling, vækst, arbejdspladser og investeringer samt finansiel stabilitet	Generel fastholdelse af Kommissionens forslag
Finansiel assistance (2018-priser)	Direkte støtte: 310 mia. euro Udlån: 250 mia. euro I alt: 560 mia. euro	Direkte støtte: 312,5 mia. euro Udlån: 360 mia. euro I alt: 672,5 mia. euro
Fordelingsnøgle (kriterier for fordeling)	Direkte støtte: Befolkningsstørrelse i 2019, BNP pr. indbygger i 2019 og ledighed i perioden 2015-19. De tre kriterier vægtes ens Udlån: Op til 4,7 pct. af et lands bruttonationalindkomst (BNI)	Direkte støtte: 70 pct. fordeles i 2021-22 iht. Kommissionens forslag til fordelingsnøgle. 30 fordeles i 2023 efter befolkningsstørrelse i 2019, BNP pr. indbygger i 2019 samt BNP-fald 2020-21. De tre kriterier vægtes ens Udlån: Op til 6,8 pct. af et lands BNI
Forudbetaling af finansiel assistance	Ingen forudbetaling	10 pct. af den finansielle assistance (direkte støtte og udlån) kan forudbetales, dvs. inden reformer og investeringer er gennemført
Genopretningsplaner	Vurderes og godkendes af Kommissionen iht. komitologiprocedure Kriterie om at genopretningsplaner skal 'adressere landespecifikke udfordringer og anbefalinger under europæisk semester, herunder fiskale aspekter herved, samt makroøkonomiske ubalancer' (kriterie 1, jf. afsnit om vurdering af genopretningsplaner) og kriterie om 'bidrag til både grøn og digital omstilling' (kriterie 3 og 4) tillægges størst vægt	Vurderes af Kommissionen og forslag til implementerende retsakt godkendes af Rådet med kvalificeret flertal Fastholdelse af Kommissionens forslag. Derudover tillægges kriteriet om bidrag til 'vækst, arbejdspladser, robusthed mv.' (kriterie 2) også størst vægt
Startdato for reformer og investeringer	Ingen defineret startdato	Reformer og investeringer påbegyndt efter 1. februar 2020 Specifikt klimamål for genopretningsfaciliteten, hvor klimatiltag skal udgøre mindst 37 pct. af de skønnede omkostninger forbundet med landenes genopretningsplaner.
Klimamål	Intet specifikt klimamål for genopretningsfaciliteten	Genopretningsfaciliteten skal bidrage til et overordnet klimamål på 30 pct. for EU-budgettet Ikke-grønne tiltag ikke må være i strid med EU's klimamål o.l. ("do-no—significant-harm") Godkendes af Kommissionen iht. komitologiprocedure og efter høring af EFC
Udbetalinger af finansiel assistance	Godkendes af Kommissionen iht. komitologiprocedure	Et eller flere lande kan anmode om DER-drøftelse, hvis et land afviger alvorligt fra milepæle og målsætninger i dets genopretningsplan
Imødegåelse af svindel, korruption og interessekonflikter	Generelle bestemmelser om at imødegå svindel, korruption og interessekonflikter med finansiel assistance	Specifikke krav til EU-landene mhp. at imødegå svindel, korruption og interessekonflikter med finansiel assistance
Rapportering	Lande rapporterer hvert kvartal under det europæiske semester om fremskridt med sin genopretningsplan	Lande rapporterer halvårligt under det europæiske semester om fremskridt med sin genopretningsplan

Tabel 2**Genopretningsfaciliteten – Kommissionens forslag og formandskabets kompromisforslag**

Evaluerings	Kommissionen skal fire år efter, at genopretningsfaciliteten er etableret, udarbejde sørge for udarbejdelse af en uafhængig evaluering. Derudover skal faciliteten uafhængigt og endeligt evalueres inden udgangen af 2030	Kommissionen skal tre år efter, at genopretningsfaciliteten er etableret, sørge for udarbejdelse af en uafhængig evaluering. Derudover skal faciliteten uafhængigt og endeligt evalueres inden udgangen af 2029
--------------------	--	---

Kilde: Kommissionens forslag, formandskabets kompromisforslag og egen tilvirkning.

Bilag 2: Kommissionens skøn for fordeling af nominel direkte støtte til EU-lande**Tabel 4****Genopretningsfaciliteten – Kommissionens skøn for fordeling af direkte støtte (mia. euro, 2018-priser)**

Land	2021-22 (70 pct.)	2023 (30 pct.) *
AT	2,08	0,91
BE	3,40	1,75
BG	4,33	1,66
CY	0,77	0,20
CZ	3,30	3,44
DK	1,22	0,34
DE	15,20	7,51
EE	0,71	0,31
EL	12,61	3,63
ES	43,48	15,69
FI	1,55	0,78
FR	22,70	14,70
HR	4,32	1,63
HU	4,33	1,93
IE	0,85	0,42
IT	44,72	20,73
LV	1,53	0,34
LT	1,95	0,48
LU	0,07	0,02
MT	0,16	0,04
NL	3,67	1,91
PL	18,92	4,14
PT	9,11	4,07
RO	9,53	4,27
SE	2,72	0,99
SL	1,20	0,36
SK	4,33	1,50
I alt	218,75	93,75

Anm.: Den mulige direkte støtte i 2021-22 (70 pct. af den samlede mulige direkte støtte) fordeles til EU-landene efter en nøgle, som tager højde for befolkningsstørrelse i 2019, BNP pr. indbygger i 2019 og ledighed i perioden 2015-19. * For den mulige direkte støtte i 2023 (30 pct. af den samlede mulige direkte støtte) erstattes ledighedsvariablen med reelt BNP-fald i 2020-21. Den direkte støtte i 2023 fordeles 30. juni 2022 på baggrund af realiseret BNP i 2020-21. Den anviste fordeling er Kommissionens foreløbige skøn baseret på *prognoser for BNP-fald* i 2020-21. Det bemærkes, at fordelingen vil ændre sig, alt efter *realiseret BNP-fald* i 2020-21.

Kilde: DER-aftale af 21. juli 2020 og Kommissionen (skøn for landefordeling af direkte støtte af 14. september: https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/health/coronavirus-response/recovery-plan-europe/pillars-next-generation-eu_en).

Bilag 3: Proces for genopretningsplan

Tabel 4

Proces for genopretningsplaner – formandskabets kompromisforslag

Skridt – genopretningsplan og finansiel assistance	Timing
Et EU-land som ønsker finansiel assistance (direkte støtte, lån) udarbejder og afleverer en genopretningsplan til Kommissionen – separat eller sammen med sit nationale reformprogram	Genopretningsplaner kan afleveres i perioden 15. oktober til 30. april det efterfølgende år
Kommissionen vurderer og Rådet træffer afgørelse om genopretningsplanen i form af en implementerende retsakt	Vurdering og forslag fra Kommissionen inden for to måneder efter aflevering. Kommissionen og land kan aftale en længere frist end to måneder. Rådet skal bestræbe sig på at træffe afgørelse inden for fire uger fra et forslag et fremsat
Hvis genopretningsplan godkendes, så indgår Kommissionen og land aftale som operationaliserer afgørelsen	Efter afgørelse er truffet
Land fremsætter anmodning om udbetaling af direkte støtte og/eller udlån som led i gennemførelse af genopretningsplaner og opnåelse af milepæle og målsætninger	Anmodninger om udbetalinger kan fremsættes halvårligt
Kommissionen vurderer lands anmodning og om milepæle og målsætninger er opnået og træffer beslutning herom iht. komitologiprocedure efter høring af den økonomiske og finansielle komité (EFC)	Inden for seks uger efter anmodning om udbetaling
- Positiv vurdering af anmodning	Beslutning om udbetaling af finansiel assistance
- Negativ vurdering af anmodning	Udbetaling af finansiel assistance suspenderes. Land gives en måned til evt. at gøre indsigelse
	Korrigerende tiltag skal tages inden for seks måneder fra suspension af udbetaling. Ellers aflyses udbetalingen
Land skal tage korrigerende tiltag for at ophæve suspension af udbetalingen af finansiel assistance	Kommissionen beslutter, om korrigerende tiltag er tilstrækkelige. Land meddeles beslutning og gives to måneder til evt. at gøre indsigelse
	Udbetalingen aflyses, såfremt vurderingen fortsat er negativ
	Såfremt et land generelt ikke har gjort nævneværdige fremskridt inden for 18 måneder fra godkendelsen af en genopretningsplan, så aflyses den finansielle assistance
Skridt – ændring af genopretningsplan	Timing
Et land kan anmode om at ændre alle aflevere en ny genopretningsplan, hvis milepæle og målsætninger heri ikke længere er opnåelige pga. objektive omstændigheder	På ethvert tidspunkt i perioden hvor genopretningsplanen gennemføres
Kommissionen vurderer og Rådet træffer afgørelse om en ændret eller ny genopretningsplan	Inden for to måneder efter aflevering af ændret/ny genopretningsplan. Rådet skal bestræbe sig på at træffe afgørelse inden for fire uger fra et forslag et fremsat

Kilde: Formandskabets kompromisforslag og egen tilvirkning.

Dagsordenspunkt 2: Digitaliseringspakke på det finansielle område

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

Kommissionen ventes på ECOFIN 6. oktober 2020 at præsentere en pakke af initiativer vedr. digitalisering af den finansielle sektor. Initiativerne er en handlingsplan (strategi) for digitalisering af finansielle tjenester, en handlingsplan (strategi) for detailbetalinger, forslag om kryptoaktiver og forslag om digital operationel robusthed af den finansielle sektor (cyberrobusthed). Pakken ventes offentliggjort ultimo september 2020.

Der udarbejdes grund- og nærhedsnotater om initiativerne i pakken iht. sædvanlige EU-procedurer.

2. Baggrund

Kommissionen har digitalisering, herunder digitalisering af den finansielle sektor, som en vigtig prioritet. Kommissionen ventes ultimo september 2020 at offentliggøre en pakke af initiativer vedr. digitalisering af den finansielle sektor, som Kommissionen ventes at præsentere på ECOFIN 6. oktober 2020. Pakken ventes at indeholde både handlingsplaner (strategier) og lovforslag til regulering på området.

Digitaliseringspakken ventes generelt at have til formål at fremme digitalisering og robusthed af EU-landenes finansielle sektorer. Pakken skal bl.a. ses i lyset af konkurrencemæssige hensyn, idet store teknologivirksomheder i stigende grad ventes at udbyde finansielle tjenester gennem deres eksisterende platforme. Disse virksomheder råder over store mængder data på individ niveau, og ved at koble brugerdata med finansiell information ventes de at opnå konkurrencefordele ift. den traditionelle banksektor. Potentielt kan det føre til et finansielt system med øget tilstedeværelse af platforme frem for banker, fx hvor betalingstjenester og lån udbydes gennem et socialt medie.

3. Formål og indhold

Kommissionens digitaliseringspakke ventes at bestå af følgende initiativer:

- **Handlingsplan (strategi) for digitalisering af finansielle tjenester.** Handlingsplanen ventes at udpege centrale problemstillinger fsva. digitalisering af finansielle tjenester, der skal arbejdes med de kommende år. Planen ventes at have til formål at imødegå fragmentering af det indre marked for digitale finansielle tjenester (bl.a. ved at fremme elektronisk identifikation af brugere for at give sikker adgang til finansielle tjenester på tværs af landegrænser indenfor EU og dermed styrke konkurrencen på det indre marked). Planen ventes også at have til formål at fremme digital innovation og en datadrevet finansiell sektor, herunder at fremme en kontrolleret deling af finansielle data og sikre at forbrugernes data benyttes forsvarligt samt at adressere nye udfordringer og risici for-

bundet med digital transformation af finansielle tjenesteydelser, fx investeringsrådgivning ved brug af kunstig intelligens fremfor personlig rådgivning. Handlingsplanen bygger på en handlingsplan fra 2018 vedr. ny finansiell teknologi (fintech).

- **Handlingsplan (strategi) for detailbetalinger**, der har til formål at udbrede brugen af digitale betalingsløsninger (fx kort- og mobilbetalinger) i EU-landene, samt sikre gode rammevilkår for innovation og konkurrence på betalingsområdet.
- **Forslag om kryptoaktiver.**⁹ Kryptoaktiver (fx Facebook Libra eller Bitcoins) er generelt ikke omfattet af den finansielle lovgivning i EU-landene. Formålet med forslaget ventes at være at sikre ensartet regulering af kryptoaktiver på tværs af EU og mindske usikkerhed for forbrugere m.fl. Kryptoaktiver er særligt kendetegnet ved deres decentralisering, fx ved at de handles uden brug af banker og børser, hvilket udfordrer investorbeskyttelsen og den nuværende finansielle EU-regulering, der ikke er indrettet til at håndtere kryptokativer.
- **Forslag om digital operationel robusthed af den finansielle sektor (cyberrobusthed).** Forslaget ventes at have til formål at styrke EU-landenes finansielle sektors digitale operationelle robusthed (cyberrobusthed) og ventes at specificere krav til tilsyn og overvågning af bl.a. udbydere af behandling og opbevaring af finansielle data hos tredje-part. Denne brug af tredjepart til datahåndtering omtales normalvis som en cloud-løsning ("sky"-løsning) og benyttes bl.a. til håndtering af kundedata. Cloud-udbydere i den finansielle sektor kan fx være virksomhederne Amazon, Oracle og Salesforce. En udfordring er, at markedet for cloud-løsninger er koncentreret på nogle få udbydere, hvilket betyder, at cyberangreb på cloud-platforme kan få systemisk betydning. Samtidig er de markedsledende cloud-udbydere alle hjemmehørende uden for EU, hvilket er en tilsynsmæssig udfordring.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om præsentationen på ECOFIN af digitaliseringspakken.

Europa-Parlamentet ventes at skulle være medlovgiver sammen med Rådet om forslagene vedr. kryptoaktiver og cyberrobusthed.

⁹ Kryptoaktiver er et privat digitalt aktiv (fx aktie eller valuta), der kan opbevares og handles ved brug af kryptografi og en distribueret hovedbog ("distributed ledger"), hvilket betyder at transaktioner kan verificeres centralt mellem parter i stedet for fx at være afhængig af en bank. Der findes tre centrale typer af kryptoaktiver, såkaldte tegn ("tokens"): betalingstegn el. kryptovaluta (fx Bitcoin), investeringstegn (fx ejerandele i virksomheder), og nyttetegn ("utility tokens"), der kan give adgang til et givent produkt eller ydelse.

5. Nærhedsprincippet

Regeringen vil vurdere nærhedsprincippet fsva. forslagene om kryptoaktiver og cybersikkerhed i grund- og nærhedsnotater, som udarbejdes til Folketingets Europaudvalg iht. sædvanlige EU-procedurer.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Digitaliseringspakken har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark. Forslagene om kryptoaktiver og cybersikkerhed kan have lovgivningsmæssige konsekvenser. Disse vurderes i grund- og nærhedsnotater om forslagene.

7. Økonomiske konsekvenser

Digitaliseringspakken har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. Forslagene om kryptoaktiver og cybersikkerhed kan have sådanne konsekvenser. Disse vurderes i grund- og nærhedsnotater om forslagene.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes at tage en præsentation af digitaliseringspakken til efterretning og generelt støtte et videre arbejde med tiltagene heri.

10. Generel dansk holdning

Regeringen kan tage en præsentation af digitaliseringspakken til efterretning og generelt støtte et videre arbejde med tiltagene heri. Regeringens overordnede prioriteter er beskrevet nedenfor. Der tages nærmere stilling til forslagene til ny EU-regulering i lyset af Kommissionens konkrete forslag.

Regeringen finder generelt, at finansiell regulering bør være teknologineutral, dvs. regulere aktiviteten og ikke selve teknologien, fx så der gælder de samme krav til investeringsrådgivning uanset om det kommer fra en personlig rådgiver eller i en brugerløsning (app), der benytter kunstig intelligens. Finansielle tjenester bør derudover reguleres på baggrund af den risiko, de indebærer, og ikke om de fx bliver udbudt af et kreditinstitut kontra en teknologivirksomhed.

Regeringen støtter klare lovgivningsrammer, når der udvikles digitale løsninger på det finansielle område, hvilket kan understøtte innovation og konkurrence. Regeringen finder i den forbindelse, at hvis (store) teknologivirksomheder indtræder på markedet for finansielle tjenesteydelser, bør EU sammen med de nationale myndigheder sikre opretholdelsen af databeskyttelse, lige konkurrencevilkår og finansiell stabilitet.

Investor- og forbrugerbeskyttelse bør generelt være et centralt tema fsva. anvendelse og deling af data samt ibrugtagning af nye teknologier. Forbrugerbeskyttelse

bør også være et central emne i den kommende strategi for et integreret EU-betalingsmarked. Det skal her sikres, at der tages højde for velfungerende nationale løsninger, herunder danske løsninger som fx Dankort og Mobilepay.

Regeringen støtter, at EU-landene samarbejder om regulering af kryptoaktiver, der er grænseoverskridende af konstruktion og kræver grænseoverskridende svar.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Digitaliseringspakken har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 3: Udnævnelse af nyt direktionsmedlem i Den Europæiske Centralbank (ECB)

1. Resume

ECOFIN ventes at vedtage en indstilling til Det Europæiske Råd om udnævnelse af nyt medlem af direktionen i Den Europæiske Centralbank (ECB). Indstillingen vedtages med kvalificeret flertal blandt eurolandene.

2. Baggrund, formål og indhold

Direktionen i Den Europæiske Centralbank (ECB) består af formanden, næstformanden og 4 øvrige medlemmer, jf. tabel 1, som vælges for en otteårig periode og uden mulighed for genvalg. Kun statsborgere i eurolandene kan være direktionsmedlemmer.

Direktionsmedlemmer udnævnes ved fælles overenskomst mellem eurolandenes stats- og regeringschefer på grundlag af en indstilling fra ECOFIN (kvalificeret flertal blandt eurolandene) og efter høring af Europa-Parlamentet samt ECB's Styrelsesråd (ECB's direktion og centralbankcheferne fra eurolandene), jf. artikel 283 stk. 2 og artikel 139, stk. 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Direktionsmedlem Yves Mersch ventes at træde tilbage ved udløbet af sin mandatperiode 31. december 2020. Eurogruppeformanden igangsatte 11. september en uformel proces for nominering af kandidater til nyt direktionsmedlem af ECB. Frank Elderson, direktør i den nederlandske centralbank, er på nuværende tidspunkt eneste offentliggjorte nominerede kandidat. ECOFIN ventes på rådsmødet 6. oktober at nå til enighed om en indstilling til Det Europæiske Råd (DER) om udnævnelse af et nyt medlem til direktionen i ECB. Forinden ventes eurolandene at drøfte sagen på mødet i den ordinære eurogruppe 5. oktober.

Tabel 1

Medlemmer af ECB's direktion

	Nationalitet	Mandatperiode
Christine Lagarde, formand	Frankrig	1. nov. 2019 – 31. okt. 2027
Luis de Guindos, næstformand	Spanien	1. jun. 2018 – 31. maj 2026
Fabio Panetta	Italien	1. jan. 2020 – 31. dec. 2027
Isabel Schnabel	Tyskland	1. jan. 2020 – 31. dec. 2027
Yves Mersch	Luxembourg	15. dec. 2012 – 14. dec. 2020
Philip Lane	Irland	1. jun. 2019 – 31. maj 2027

Kilde: ECB

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant

7. Økonomiske konsekvenser

Indstillingen til Det Europæiske Råd om udnævnelse af nyt medlem af direktionen i ECB ventes ikke at have statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Eurolandene ventes at nå til enighed om at indstille en kandidat til stillingen som direktionsmedlem i ECB.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark har som ikke-euroland ikke stemmeret i sager vedrørende ECB. Fra dansk side vil eurolandenes afgørelse vedrørende det nye direktionsmedlem i ECB blive taget til efterretning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sager om udpegelse af medlemmer til ECB's bestyrelse har løbende været forelagt Folketingets Europaudvalg. Den aktuelle sag vedr. indstilling af et nyt medlem ECB's direktion har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 4: **Evaluering af det europæiske semester 2020 og vejen frem i en genopretningskontekst**

KOM(2020)475

1. Resume

På ECOFIN 6. oktober 2020 ventes en evaluering af det europæiske semester 2020 og en drøftelse af det europæiske semester for 2021 i lyset af semesterets kobling til arbejdet med genopretningsfaciliteten på baggrund af en præsentation af Kommissionens nye strategi for bæredygtig vækst.

Det europæiske semester i 2020 blev afsluttet med den formelle vedtagelse af landespecifikke anbefalinger af Rådet 20. juli 2020. Alle landeanbefalingerne havde i år et særligt horisontalt fokus på den akutte håndtering af pandemien og dens økonomiske konsekvenser samt på behovet for at sikre en hurtig og holdbar genopretning.

Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst, der indleder det europæiske semester for 2021, blev offentliggjort 17. september 2020 og ventes præsenteret på ECOFIN. Den årlige strategi for bæredygtig vækst fastsætter prioriteterne for det økonomiske-politiske arbejde i EU i 2021, herunder også den overordnede strategiske retning for implementering af genopretningsfaciliteten.

2. Baggrund

EU-samarbejdet om den bredere økonomiske politik følger en årlig procedure ("det europæiske semester"), hvor EU-landene drøfter de økonomisk-politiske udfordringer og den økonomiske politik i de enkelte EU-lande samt euroområdet og EU som helhed. Proceduren for makroøkonomiske ubalancer er også forankret i semesteret, og skal identificere evt. ubalancer i EU-landene, fx tab af konkurrenceevne, uholdbare løn- og prisudviklinger, for høj privat og offentlig gæld mv.

Det europæiske semester udmønter sig hvert år i specifikke anbefalinger om økonomisk-politiske tiltag til hvert EU-land. I de seneste år er der blevet gennemført flere tiltag mhp. at forbedre processen i relation til det europæiske semester og øge det nationale ejerskab i forhold til analyser og anbefalinger fra Kommissionen og Rådet. Dialogen og informationsudvekslingen mellem Kommissionen og EU-landene er bl.a. forsøgt styrket. Kommissionen har også lagt op til stadig mere fokuserede landespecifikke anbefalinger, således at anbefalingerne går på de mest presserende og alvorlige økonomisk-politiske udfordringer i de enkelte EU-lande.

Senest vedtog EU-landene landespecifikke anbefalinger på ECOFIN 9. juni 2020. Anbefalingerne havde i år et særligt horisontalt fokus på akut håndtering af pandemien og dens økonomiske konsekvenser samt behovet for at sikre en hurtig og holdbar genopretning. Det europæiske semester for 2020 vil blive evalueret på ECOFIN 6. oktober 2020.

Kommissionen offentliggjorde 17. september 2020 *Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst* ("Annual Sustainable Growth Strategy", ASGS), der indleder det europæiske semester for 2021. ASGS skitserer de overordnede økonomisk-politiske udfordringer og prioriteter for EU-landene.

ASGS var før 2020 kendt under navnet *den årlige vækstundersøgelse*. Navneændringen i 2020 afspejler, at det europæiske semester i højere grad end tidligere vil reflektere klimaudfordringer og tage højde for prioriteterne i den europæiske grønne pagt (*Europæiske Green Deal*).

I de kommende måneder ventes ASGS at danne grundlag for horisontale drøftelser af de økonomiske udfordringer i EU i bl.a. ECOFIN og Det Europæiske Råd (DER), herunder også den strategiske retning for implementeringen af genopretningsfaciliteten, *jf. særskilt dagsordenspunkt*.

ASGS vil senere på året, som vanligt, blive suppleret med *Kommissionens varslingsrapport under proceduren for makroøkonomiske ubalancer* samt *Kommissionens udkast til Rådets økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021* (forventes i november 2020). Varslingsrapporten udpeger EU-lande, der har eller er i risiko for at udvikle makroøkonomiske ubalancer. Anbefalingerne til euroområdet som helhed har til formål at styrke koordinationen af den økonomiske politik i eurolandene. Eurolandene skal således tage højde for euroområdeanbefalingerne i deres nationale reformprogrammer og stabilitetsprogrammer, som fremlægges senest i april 2021.

Der vil være en kobling mellem arbejdet med genopretningsfaciliteten og det europæiske semester, idet fx genopretningsplanerne skal afspejle de landespecifikke anbefalinger i semesteret, særligt anbefalingerne fra 2019 og 2020.

Kommissionen lægger op til midlertidige justeringer af det europæiske semester:

- Genopretningsplanerne under genopretningsfaciliteten vil være EU-landenes primære planer til EU om deres økonomisk-politiske tiltag. EU-landene opfordres således til at indsende deres respektive nationale reformprogrammer, stabilitetsprogrammer og genopretningsplaner i ét samlet dokument.
- Kommissionen vil sammen med sit forslag til Rådet til implementerende retsakter om afgørelser om tildeling af støtte til landenes respektive genopretningsplaner, *jf. særskilt dagsordenspunkt*, udarbejde en teknisk vurdering af landenes respektive genopretningsplaner. Vurderingen erstatter i 2021 Kommissionens såkaldte *landerapporter* (og dækker landerapporternes normale vurdering af hvert lands opfølgning på sidste års landespecifikke anbefalinger og de dybdegående analyser under makroudbalanceproceduren).
- Overvågningen af makroøkonomiske ubalancer fortsætter, herunder med fokus på hurtigt voksende ubalancer i lyset af COVID-19-krisen.
- Kommissionen fremlægger ikke det sædvanlige udkast til *landespecifikke anbefalinger* i 2021 for de lande, som vælger at indsende genopretningsplaner under genopretningsfaciliteten. Det er dog muligt, at Kommissionen i 2021 vil fremlægge en form for anbefalinger vedr. den fremadrettede finanspolitik.

- Kommissionen opfordrer til, at landene fortsætter med målrettede og midlertidige finanspolitiske tiltag, der understøtter genopretningen, samtidig med at man sikrer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt. Kommissionen refererer til den såkaldte ”generelle undtagelsesklausul”, som ikke suspenderer Stabilitets- og Vækstpagten, men som vedrører Kommissionens anvendelse af reglernes fleksibilitetsmuligheder ift. kravene til finanspolitikken i landene i lyset af krisen. Kommissionen meddeler, at klausulen fortsat vil være aktiv i 2021. Kommissionen har foreløbigt valgt ikke at tage initiativ til anvendelse af reglerne i form af henstillinger og anbefalinger til landenes strukturelle budgetforbedringer m.v. i 2020. Kommissionen ventes at fortsætte denne tilgang i 2021, men ventes at revurdere brugen af reglerne løbende. Kommissionen fremhæver samtidig, at de økonomiske og finanspolitiske udfordringer er meget forskellige i landene, og at landene skal sørge for at genoprette de offentlige finanser og sikre sunde mellemfristede finanspolitikker, når den økonomiske situation tillader det.

3. Formål og indhold

På ECOFIN 6. oktober 2020 ventes en evaluering af det europæiske semester 2020 og en drøftelse af det europæiske semester for 2021 i lyset af semesterets kobling til arbejdet med genopretningsfaciliteten på baggrund af en præsentation af Kommissionens nye strategi for bæredygtig vækst.

Drøftelsen ventes bl.a. at kunne komme ind på følgende emner og spørgsmål:

- Omfang og fokus i det europæiske semester, der i 2020 bl.a. fik et styrket fokus på klimaudfordringer.
- Implementeringen af økonomisk-politiske tiltag som opfølgning på landespecifikke anbefalinger under det europæiske semester, der varierer i EU-landene imellem.
- Samspillet mellem det europæiske semester og genopretningsfaciliteten, herunder genopretningsplanerne.

Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst 2021

På ECOFIN 6. oktober 2020 ventes også en *præsentation og en indledende drøftelse* af Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst (ASGS) for 2021. ECOFIN ventes at vedtage *konklusioner* om strategien for bæredygtig vækst på et senere rådsmøde.

Kommissionen oplyser, at ASGS i år også sætter den strategiske retning for implementering af genopretningsfaciliteten. Kommissionen bemærker særligt her at genopretningsplaner under genopretningsfaciliteten skal være med til adressere både de allerede eksisterende udfordringer forud for COVID-19-krisen og nye udfordringer som følge af COVID-19, samt forhindre yderligere økonomisk tilbagegang.

Kommissionen lægger op til fire prioriteter for det økonomiske samarbejde under det europæiske semester i 2021: 1) bæredygtighed, 2) produktivitet, 3) social retfærdighed og 4) makroøkonomisk stabilitet.

Kommissionen fremhæver bl.a. følgende om de fire prioriteter:

- **Bæredygtighed og grøn omstilling:** Kommissionen fremhæver genopretningen efter COVID-19-krisen som en særlig mulighed for at accelerere overgangen til klimaneutralitet i 2050. Alle genopretningsplaner skal have et stærkt fokus på reformer og investeringer, der støtter den grønne omstilling og bidrager til klimamålene, herunder DER-aftalen om et klimamål på 30 pct. for den flerårige finansielle ramme og genopretningsinstrumentet, målet om klimaneutralitet i 2050 og et kommende styrket reduktionsmål for 2030. Kommissionen foreslår tiltag inden for bl.a. vedvarende energi, bæredygtig transport, cirkulær økonomi og biodiversitet. Der peges fx på tiltag, der fremmer implementering af vedvarende energi og mere energieffektive bygninger, investeringer i offentlig transport og infrastruktur, der understøtter omstillingen til mere bæredygtig transport, samt forbedringer af lokale vand- og affaldssystemer eller beskyttelse af biodiversitet og økosystemer.
- **Produktivitet og digitalisering:** Kommissionen fremhæver også genopretningsfaciliteten som en særlig mulighed for fremme den digitale omstilling i EU's økonomier, herunder også i den offentlige sektor. Kommissionen fremhæver særligt reformer og investeringer, der kan forbedre den digitale infrastruktur eller digitale færdigheder samt fremme nøglesektorer i EU-lande (fx relateret til kunstig intelligens og cybersikkerhed) mhp. at styrke EU's uafhængighed af tredjelande samt sikre EU's globale konkurrenceevne på længere sigt.
- **Social retfærdighed:** Kommissionen understreger, at genopretningen og den grønne og digitale omstilling skal være inklusiv, og bidrage til at styrke den sociale samhørighed og 'fairness'. Genopretningsfaciliteten skal her bl.a. bidrage til at håndtere mangeårige strukturelle, sociale problemer, som er blevet forstærket af COVID-19-krisen.
- **Makroøkonomisk stabilitet:** Kommissionen ser fortsat et behov for målrettede og midlertidige ekspansive finanspolitiske tiltag i 2021, under samtidig hensyntagen til den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt. I takt med at de økonomiske omstændigheder tillader det, skal landene have mere fokus på at sikre sunde og mere holdbare offentlige finanser. Det finanspolitiske råderum i landene bør genopbygges over tid for at være forberedt på fremtidige kriser. Øget kvalitet i de offentlige finanser (f.eks. sikring af en passende, effektiv og målrettet sammensætning af indtægter og udgifter) vil også bidrage til vækst, digitalisering og omstilling til klimaneutralitet. Herudover skal der tages passende tiltag, der sikrer en holdbar udvikling i private husholdninger og virksomheders gæld.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet høres ikke om punktet vedrørende det europæiske semester 2020.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Evalueringen af det europæiske semester vil ikke i sig selv have samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser.

Det europæiske semester kan generelt have positive samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser, i det omfang en konsistent implementering af landespecifikke anbefalinger bidrager til at understøtte bæredygtig vækst og beskæftigelse i EU.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generelt en positiv vurdering af gennemførelsen af det europæiske semester 2020, hvor der var fokus på genopretning af økonomierne i lyset af COVID-19 og bæredygtighed. Der ventes også generel enighed om, at der løbende skal arbejdes med yderligere at forbedre semestret ift. at styrke gennemførelsen af anbefalingerne.

EU-landene ventes at tage Kommissionens præsentation af strategien for bæredygtig vækst til efterretning. EU-landenes konkrete holdning til Kommissionens strategi for bæredygtig vækst til efterretning kendes endnu ikke, men der ventes generel støtte til sikring af et samspil mellem semesteret og arbejdet med genopretningsfacilitet og nationale genopretningsplaner samt støtte til fortsat fokus på udfordringer ift. klima og grøn omstilling. Mange lande ventes samtidigt at lægge vægt på, at det europæiske semester fortsat har et stærkt fokus på kerneøkonomiske udfordringer af særlig relevans for beskæftigelse, vækst, makroøkonomisk stabilitet og finanspolitisk holdbarhed, herunder i lyset af den aktuelle COVID-19-situation.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen deler den generelt positive vurdering af gennemførelsen af *det europæiske semester 2020*.

Regeringen vil tage præsentationen af Kommissionens *strategi for bæredygtig vækst for 2021* til efterretning, og støtter generelt prioriteterne i strategien, samt at semesteret understøtter genopretningsarbejdet.

Fra dansk side støtter man et stærkt fokus på udfordringerne ift. klima og grøn omstilling i genopretningen og i det økonomiske samarbejde generelt. De kom-

mende års grønne omstilling kræver store investeringer og omstilling til mere bæredygtig produktion. Det er derfor vigtigt, at de økonomiske aspekter af omstillingen analyseres og koordineres, så de mest effektive instrumenter til klimabekæmpelse identificeres, omstillingen bliver så omkostningseffektiv som muligt og potentielle konsekvenser for de europæiske økonomier og borgere minimeres. Regeringen støtter derfor Kommissionens fokus på klimaudfordringer og de økonomiske aspekter heraf i strategien for bæredygtig vækst og det europæiske semester for 2021.

Fra dansk side støtter man et effektivt europæisk semester, der bidrager til at sikre sunde europæiske økonomier med høj beskæftigelse, bæredygtig vækst og økonomiske strukturer, der er stabile og robuste overfor svage konjunkturer og kriser, der især har store konsekvenser for de svagest stillede grupper i samfundet. Fra dansk side kan man generelt støtte fremme af den digitale omstilling. Fra dansk side støtter man derfor prioriteterne om *produktivitet* og *makroøkonomisk stabilitet* i Kommissionens strategi for bæredygtig vækst.

Regeringen ønsker et økonomisk samarbejde i EU, der er socialt ansvarligt og fokuserer på at fremme inklusiv vækst og beskæftigelse, der kommer alle borgere til gode. Regeringen kan derfor generelt støtte Kommissionens prioritet om *social retfærdighed* i strategien for bæredygtig vækst. Regeringen støtter ambitioner om at forbedre de sociale forhold i EU-landene, herunder ved at fremme beskæftigelse, sikre gode vilkår for alle arbejdstagere, reducere lønforskelle mellem kønnene og sikre bedre adgang til uddannelse og opkvalificering. Det er samtidig centralt for regeringen, at kompetencefordelingen mellem Kommissionen og landene på social- og beskæftigelsesområdet fastholdes, og at nærhedsprincippet overholdes. Ligeledes skal hensynet til EU-landenes forskellige nationale arbejdsmarkeds- og velfærdsmodeller og arbejdsmarkedets parter fuldt ud respekteres i det økonomiske samarbejde.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 5: Internationale møder: Forberedelse af IMF- og G20-møder, 14.-15. oktober 2020

1. Resume

ECOFIN ventes på mødet 6. oktober 2020 at fastlægge den fælles EU-holdning til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 14. oktober 2020 og EU's fælles skriftlige erklæring til mødet i IMF's ministerkomité, IMFC, 15. oktober 2020. Møderne afholdes i forbindelse med IMF's og Verdensbankens virtuelle årsmøder 12.-15. oktober.

2. Baggrund

Der afholdes G20-møde for finansministre og centralbankchefer 14. oktober 2020 samt møde i IMF's ministerkomité, IMFC, 15. oktober 2020 i forbindelse med IMF's og Verdensbankens virtuelle årsmøder i 12.-15. oktober 2020.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes på mødet 6. oktober 2020 at fastlægge den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer og den fælles skriftlige EU-erklæring (statement) til mødet i IMF's ministerkomité, IMFC. EU ventes på G20- og IMF-møderne bl.a. at lægge vægt på følgende:

- COVID-19-pandemien og de indførte restriktioner mhp. at begrænse virus-spredningen har medført et kraftigt fald i den globale økonomiske aktivitet i første halvdel af 2020. Hurtige og omfattende finans- og pengepolitiske tiltag har dog været med til at begrænse faldet. Dette, sammen med den gradvise afvikling af restriktionerne, har understøttet den efterfølgende gradvise genopretning. Genopretningen er dog forbundet med generel usikkerhed, og genopretningen er ulige på tværs af lande og sektor.
- Fra EU's side står man klar til at gøre alt hvad man kan for at modgå de økonomiske udfordringer i lyset af COVID-19. Man har i EU allerede besluttet en række nationale og fælleseuropæiske tiltag.
- EU-landene ser frem til de kommende opdateringer af G20's COVID-19-handlingsplan vedr. samarbejde om understøttelse af den globale økonomi og sundhedsmæssige tiltag under COVID-19-pandemien. Fra EU's side prioriteres, at G20 støtter det globale samarbejde om vaccineudvikling og -produktion. G20 bør også arbejde sammen om de nødvendige pengepolitiske, finanspolitiske og reformmæssige tiltag for at fremme høj, bæredygtig og inklusiv global økonomisk vækst. Fra EU's side ser man behov for, at G20 udnytter de grønne og digitale muligheder ifm. genopretningen. I takt med at de økonomiske omstændigheder tillader det, skal landene have mere fokus på at sikre sundere og mere holdbare offentlige finanser.
- EU-landene støtter fremskridtene med det fælles G20-Parisklub¹⁰ gældshenstandsinitiativ (*Debt Service Suspension Initiative*¹¹) og prioriterer her samarbejde for

¹⁰ Parisklubben er et internationalt forum af offentlige kreditorlande, herunder Danmark, der bl.a. forhandler gældsomlægning.

¹¹ Initiativ til at lette gældsbetalingsbyrden for lavindkomstlande ifm. COVID-19-pandemien.

at sikre gennemsigthed og fuld deltagelse af officielle kreditorer. EU-landene støtter en forlængelse af initiativet til efter 2020. EU opfordrer stærkt private kreditorer og lande, der ikke allerede deltager i gældshenstandsinitiativet, til at tilslutte sig initiativet. EU støtter også arbejdet i IMF, Verdensbanken og G20 med at fremme gældsholdbarhed og -gennemsigthed.

- EU-landene støtter også G20-formandskabets bestræbelser på at fortsætte implementeringen af G20's principper for kvalitetsinfrastruktur, der bl.a. skal fremme infrastrukturinvesteringer, der bidrager positivt økonomisk, miljømæssigt og socialt. EU prioriterer i den forbindelse sund forvaltning samt social og miljømæssig bæredygtighed.
- EU finder, at det bør have den højeste prioritet at finde globale løsninger til beskatning af den digitale økonomi og ser frem til ambitiøse, fair, effektive og operationelle globale løsninger, som kan vedtages i 2020. Endvidere bør G20 arbejde for at sikre skattegennemsigthed og for at fremme effektiv implementering af internationale standarder vedr. transparens og information om selskabers reelle ejere.
- EU opfordrer også til, at G20 overholder de internationale finansielle standarder og ikke ruller finansielle reformer tilbage. Reformerne af det finansielle system i kølvandet på finanskrisen har været effektive til at gøre den finansielle sektor mere modstandsdygtig. EU finder det vigtigt at sikre de nødvendige foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.
- Klimaforandring er en global udfordring, der kræver koordinerede, globale tiltag. EU-landene forpligter sig derfor også fortsat til at øge mobiliseringen af international klimafinansiering fra private og offentlige investorer, der skal understøtte omstillingen til en klimaneutral global økonomi. Derudover opfordrer EU også fortsat til, at bæredygtig finansiering bliver afspejlet i G20's dagsorden.
- EU-landene støtter fortsat det regelbaserede globale handelssystem og lige konkurrencevilkår. EU-landene finder det vigtigt at begrænse unødvendige handelsbarrierer for at understøtte genopretningen. EU opfordrer til at løse globale handelsspændinger ved at fremme arbejdet for modernisering af WTO.
- EU-landene kan støtte, at IMF udnytter sine eksisterende udlånsinstrumenter fuldt ud til at adressere COVID-19-krisen. IMF skal sikre at udlån baseres på passende betingelser, fx om forvaltning og antikorruption. EU-landene er også åbne over for at drøfte nye værktøjer i IMF.
- EU-landene støtter et stærkt, kvotebaseret IMF med tilstrækkelige ressourcer, herunder særligt i den aktuelle økonomiske situation. EU-landene støtter en hurtig implementering af aftalen om IMF-ressourcer¹² og -styring fra oktober 2019¹³.

¹² IMF's generelle ressourcer til finansiering af udlån til kriseramte lande består af dels de permanente kvote-ressourcer, dels lånte ressourcer via den stående kreditfacilitet "New Arrangements to Borrow" (NAB), dels midlertidige bilaterale låneaftaler. Ressourcerne er blevet udvidet betragteligt i lyset af finanskrisen. IMF-landenes faste IMF-bidrag opgøres i kvoter. Kvote-fordelingen reflekteres også i vægtningen et lands stemmer i IMF.

¹³ Fordobling af IMF's stående kreditfacilitet "New Arrangements to Borrow" (NAB) samt en ny runde af midlertidige bilaterale lån, der skal erstatte de eksisterende bilaterale låneaftaler fra 2016, når de udløber ved udgangen af 2020.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes generelt at kunne støtte den fælles EU-holdning til G20-mødet 14. oktober 2020 og den fælles EU-erklæring til IMFC-mødet 15. oktober 2020.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte budskaberne i den ventede fælles EU-holdning til G20-mødet og den fælles EU-erklæring til IMFC-mødet.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 6: Handlingsplan for kapitalmarkedsunionen

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

ECOFIN skal 6. oktober 2020 drøfte Kommissionens handlingsplan for EU's kapitalmarkedsunion på baggrund af en præsentation af Kommissionen. Handlingsplanen ventes offentliggjort 23. september 2020.

Kapitalmarkedsunionen har til formål at udvikle EU-landenes finansielle markeder og derved gøre det lettere og mere attraktivt for virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, husholdninger og institutionelle investorer (fx pensionselskaber) at opnå finansiering og investere på tværs af EU-landene. Det skal styrke EU-landenes økonomier, fremme investeringer og skabe arbejdspladser, bl.a. inden for den grønne omstilling.

Der ventes på ECOFIN 6. oktober 2020 generel opbakning fra landene til et videre arbejde på grundlag af Kommissionens handlingsplan og til fortsat at prioritere arbejdet med kapitalmarkedsunionen. Det ventes at ECOFIN 1. december 2020 skal vedtage rådskonklusioner om handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen. Kommissionen ventes i opfølgning på handlingsplanen at fremsætte konkrete forslag, som derefter skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet.

Regeringen støtter generelt formålet med kapitalmarkedsunionen og at arbejdet har et stærkt fokus på bæredygtige investeringer og digitalisering af finansielle tjenesteydelser. Regeringen vil tage præsentationen af Kommissionens handlingsplan til efterretning og vil tage stilling til konkrete forslag fra Kommissionen, når de måtte blive fremsat.

2. Baggrund

Kommissionen, EU-landene og Europa-Parlamentet har de senere år arbejdet på at fremme en kapitalmarkedsunion ("Capital Markets Union" – CMU) i form af en styrkelse af det finansielle indre marked for alle EU-lande.

Kapitalmarkedsunionen er en samlebetegnelse for forskellige EU-lovtiltag gældende for alle EU-lande, der har til formål at udvikle landenes finansielle markeder og gøre det lettere og mere attraktivt for virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder (SMV'er), husholdninger og institutionelle investorer (fx pensionselskaber) at opnå finansiering og investere på tværs af EU-landene. Det skal styrke EU-landenes økonomier, fremme investeringer og skabe arbejdspladser, bl.a. inden for den grønne omstilling.

Kommissionen offentliggjorde i 2015 en handlingsplan, som er opdateret i 2017. Kommissionen har siden 2015 fremsat en række forslag i regi af kapitalmarkedsunionen. Rådet og Europa-Parlamentet har vedtaget de fleste af forslagene, jf. bilag 1.

ECOFIN vedtog 5. december 2019 rådskonklusioner om vejen frem for kapitalmarkedsunionen. Konklusionerne fastlægger EU-landenes prioriteter for arbejdet med kapitalmarkedsunionen. ECOFIN opfordrede bl.a. Kommissionen til at analysere og vurdere tiltag inden for bl.a. finansiering af virksomheder, hindringer for grænseoverskridende investeringer, overgang til bæredygtige økonomier, styrkelse af detailinvestorers deltagelse på kapitalmarkeder samt digitalisering.¹⁴

Til at fremme arbejdet med den kommende handlingsplan, nedsatte Kommissionen i 2019 derudover et såkaldt højniveauforum bestående af eksperter med henblik på at anbefale nye tiltag. Højniveauforummet offentliggjorde 10. juni 2020 sin rapport indeholdende i alt 17 klynger af anbefalede tiltag, *jf. bilag 2*.¹⁵

Det videre arbejde med kapitalmarkedsunionen er aktualiseret i lyset af COVID-19-krisen, hvor fremskridt med kapitalmarkedsunionen kan bidrage til den økonomiske genopretning efter krisen.

Det ventes, at Kommissionen 23. september 2020 vil fremsætte en ny handlingsplan om kapitalmarkedsunionen med planer for konkrete forslag. Det ventes, at ECOFIN 1. december 2020 skal vedtage rådskonklusioner om handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen.

Lovgivningsmæssige forslag fra Kommissionen skal som udgangspunkt vedtages af både Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige EU-lovgivningsprocedure.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes 6. oktober 2020 at drøfte Kommissionens kommende handlingsplan for kapitalmarkedsunionen på baggrund af en præsentation af Kommissionen. Handlingsplanen ventes at annoncere en række konkrete lovforslag til styrkelse af kapitalmarkedsunionen samt en tidsplan for deres fremsættelse.

Handlingsplanen forventes at bygge på rådskonklusionerne fra ECOFIN 5. december 2019 samt anbefalingerne fra højniveauforummet. Begge dele har fremhævet en række centrale temaer:

- **Finansiering af virksomheder:** EU-landenes virksomheder skal have bedre adgang og vilkår for at opnå finansiering, herunder små og mellemstore virksomheder (SMV'er), særligt finansiering i form af egenkapital (aktiekapital mv.).
- **Finansielle markeders funktion (markedsinfrastruktur):** EU-landenes finansielle markeder skal styrkes, så der skabes bedre adgang og vilkår for investorer, som har behov for at købe og sælge finansielle aktiver, og for virksomheder og husholdninger, som har behov for at tilvejebringe finansiering.

¹⁴ Der henvises til samlenotat forud for ECOFIN 5. december 2019 for nærmere redegørelse for rådskonklusionerne.

¹⁵ For nærmere redegørelse for anbefalingerne, henvises der til samlenotatet forud for ECOFIN 10. juli 2020, hvor anbefalingerne fra højniveauforummet blev drøftet.

- **Detailinvestorer:** Private opsparende skal i højere grad deltage på og opnå værdi af de finansielle markeder, og styrke deres langsigtede opsparing og investeringer, fx til pension og frie midler.
- **Tværgående emner:** Problemstillinger, der hæmmer investeringer på tværs af EU-landene, skal afhjælpes. Dette kan bl.a. berøre kildebeskatning af investeringer, insolvensbehandling af virksomheder samt beslutninger vedr. tilsyn med finansielle virksomheder.
- **Bæredygtige investeringer og digitalisering:** Finansiering af den bæredygtige omstilling skal understøttes og potentialet i digitalisering af finansielle tjenesteydelser skal udnyttes.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet støtter generelt arbejdet med en kapitalmarkedsunion.

Europa-Parlamentet vil muligvis vedtage en betænkning om kapitalmarkedsunionen i oktober 2020.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Drøftelsen af kapitalmarkedsunionen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Det kan generelt have positive samfunds- og erhvervsøkonomisk konsekvenser at fremme finansiering af virksomheder, forbedre de finansielle markeds funktion (markedsinfrastruktur), styrke detailinvestorers deltagelse på og gavn af kapitalmarkeder, samt imødegå barrierer for grænseoverskridende investeringer.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene støtter generelt formålet med kapitalmarkedsunionen, og der ventes støtte til kapitalmarkedsunionen som fortsat prioritet i de kommende år.

Landenes ventes generelt at bakke op om Kommissionens handlingsplan. Der ventes mere delte synspunkter, når det gælder politisk mere følsomme områder og tiltag vedr. eksempelvis kildeskat, insolvenslovgivning og tilsynsbeslutninger.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt kapitalmarkedsunionens formål om velfungerende finansielle markeder, der gavner vækst og beskæftigelse, herunder gennem bedre og mere alsidige finansieringsmuligheder for virksomheder og bedre investerings- og opsparingsmuligheder for private og institutionelle investorer. Regeringen støtter et fortsat ambitiøst arbejde på dette område.

Regeringen støtter derudover særligt et stærkt fokus på bæredygtige investeringer og digitalisering af finansielle tjenesteydelser i arbejdet med kapitalmarkedsunionen.

Regeringen vil tage Kommissionens præsentation af sin handlingsplan til efterretning. Regeringen vil tage stilling til forslag fra Kommissionen til nye tiltag i kapitalmarkedsunionen, når de måtte blive fremsat.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er løbende blevet forelagt sager om kapitalmarkedsunionen, herunder i forbindelse med rådskonklusionerne vedtaget på ECOFIN 5. december 2019.

Folketingets Europaudvalg er senest blevet orienteret om kapitalmarkedsunionen i forbindelse med den endelige rapport fra højniveauforummet i samlenotat og mundtlig forelæggelse forud for ECOFIN 10. juli 2020.

Bilag 1: Status på EU-tiltag vedr. kapitalmarkedsunionen, juni 2020**Tabel 1****EU-lovgivningsmæssige tiltag som led i kapitalmarkedsunionen, juni 2020**

Forslag	Status, juni 2020
Kapitalmarkedsunion	
Forslag vedr. securitiseringer (hvor fx virksomheder kan opnå finansiering ved at banker udsteder værdipapirer med sikkerhed i individuelle banklån) mhp. at genstarte det europæiske marked for securitiseringer og understøtte fx nye udlån til SMV'er	Vedtaget
Forslag vedr. prospekter (juridisk dokument, som virksomheder skal udarbejde, når de vil udbyde værdipapirer til offentlig handel) mhp. at lempe de relaterede byrder for bl.a. SMV'er samtidig med at fastholde tilstrækkelig information til investorer	Vedtaget
Forslag vedr. europæiske venturekapitalfonde og sociale iværksætterfonde (EuVECA/EuSEF)	Vedtaget
Forslag til EU-ramme for personlige pensionsprodukter (PEPP), mhp. at skabe et fælles europæisk pensionsopsparingsprodukt	Vedtaget
Forslag til EU-ramme for dækkede obligationer (bl.a. realkreditobligationer), mhp. at skabe en fælles ramme for sådanne obligationer	Vedtaget
Forslag vedr. crowdfunding -platforme, mhp. at skabe et indre marked for disse (crowdfunding er en måde, hvorpå man kan rejse penge til et specifikt projekt ved at indsamle både store og små bidrag fra en større gruppe bidragsydere)	Politisk enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet
Forslag vedr. investeringsfonde , mhp. at fremme grænseoverskridende salg og markedsføring af disse	Vedtaget
Forslag vedr. fondsmæglerselskaber , mhp. bl.a. at sikre proportionalitet i kapitalkrav mv. til sådanne selskaber	Vedtaget
Insolvens -forslag, mhp. at skabe en EU-ramme for før-konkurs procedurer (præventiv rekonstruktion), samt for entreprenørers adgang til gældssanering.	Vedtaget
Forslag til styrket adgang til børsnotering for SMV'er	Vedtaget
Forslag vedr. lovvalgsregler . Skal sikre klarhed om hvilket lands regler for ejerskab af aktiver, der gælder hvornår, når aktiver handles på tværs af grænser	Forhandles. Enighed i Europa-Parlamentet. Endnu ikke enighed i Rådet
Forslag til revision af de europæiske finansielle tilsynsmyndigheder (ESA-review), mhp. bl.a. at revidere deres kompetencer.	Vedtaget
Forslag vedr. tilsyn med centrale modparter EMIR (CCP/tilsyn) , der ændrer i rammerne for tilsyn med centrale modparter (CCP) i EU	Vedtaget
Bæredygtig finansiering	
Forslag til regler for bl.a. finansielle benchmarks for aktiver med lav-Co2-udledning, som kan bruges af finansielle aktører til investering	Vedtaget
Forslag til regler for virksomheders offentliggørelse af information om bæredygtighed	Vedtaget
Forslag vedr. en fælles definition af, hvad der er bæredygtigt (såkaldt taksonomi)	Vedtaget
Andre forslag med relevant for kapitalmarkedsunionen	
Forslag til fælles selskabsskattebase (CCTB) , mhp. bl.a. at indføre et fælles fradrag for egenkapitalfinansiering og dermed fremme denne finansieringsform	Forhandles. Endnu ikke enighed i Rådet
Forslag til en EU-ramme vedr. genopretning og afvikling af centrale modparter EMIR (CCP/genopretning og afvikling)	Politisk enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet
Forslag vedr. centrale modparter EMIR (CCP) Refit , der gennemfører mindre tilpasninger i regelsættet for centrale modparter	Vedtaget

Kilde: Kommissionen og egen tilvirkning.

Bilag 2: Anbefalinger fra højniveauforummet nedsat af Kommissionen, juni 2020**Tabel 2****Anbefalinger fra højniveauforummet nedsat af Kommissionen, juni 2020**

Nr.	Problemstilling	Anbefalede tiltag	Foreslået tidsplan
<u>Finansiering af virksomheder</u>			
1.	Fragmenteret og uigennemsigtig data om virksomheder	Etablering af en digital fællesadgang for virksomhedsoplysninger ("European Single Access Point" – ESAP)	Forslag fra Kommissionen medio 2021
2.	Få investeringsinstrumenter rettet mod langsigtede investeringer i små og mellemstore virksomheder mv.	Gennemgang af forordning om europæiske langsigtede investeringsfonde ("European Long-term Investment Funds" – ELTIF) samt skattebaserede incitamenter til at investere via ELTIF	Forslag fra Kommissionen til gennemgang ultimo 2020
3.	Forsikringsvirksomheder investerer for lidt i egenkapital i virksomheder	Måltrettet gennemgang af forsikringsdirektivet (Solvens II) samt videre arbejde i det internationale organ for fastsættelse af regnskabsstandarder ("International Financial Reporting Standards" – IFRS) fastlagt af det internationale organ på området ("International Accounting Standards Board" – IASB)	Forslag fra Kommissionen medio 2021 IASB-beslutning i 2021
4.	Banker investerer for lidt i egenkapital i virksomheder og har trukket sig som finansielle mellemlid mellem investorer og virksomheder	Implementering af standarder til færdiggørelse af Basel III vedr. kapitalkrav til kreditinstitutter ("Basel IV")	Forslag fra Kommissionen ultimo 2020
5.	Begrænset kapacitet hos banker til at investere i virksomheders egenkapital	Måltrettet gennemgang af EU-rammer for sekuritisering (hvor virksomheder kan opnå finansiering ved at banker udsteder værdipapirer med sikkerhed i individuelle banklån)	Forslag fra Kommissionen medio/ultimo 2021
6.	Børsnoteringer er for byrde- og omkostningsfulde, særligt for SMV'er	Lempelse af krav til virksomheder ifm. børsnoteringer	Forslag fra Kommissionen ultimo 2020 til revision af direktiv for markeder for finansielle instrumenter ("Markets in Financial Instrument Directive II" – MiFID II) samt ultimo 2021 anden relevant lovgivning
7.	Uudnyttet potentiale i krypto-/digitale aktiver	Juridisk sikkerhed og klare regler for brug af krypto-/digitale aktiver	Forslag fra Kommissionen ultimo 2020 til ændret lovgivning og ultimo 2021 forslag til ny lovgivning
<u>Markedsinfrastruktur</u>			
8.	Fragmenteret brug af services vedr. udvikling af handel på finansielle markeder afholder investorer fra at handle på tværs af grænser i EU	Måltrettede ændringer til forordning om værdipapircentraler ("Central Securities Depository" – CSD) vedr. regler for at drive sådan virksomhed på tværs af EU, tilsyn med værdipapircentraler mv.	Forslag fra Kommissionen medio 2021
9.	Manglende harmonisering af regler for aktionærers stemmerettigheder og deltagelse i virksomhedsarrangementer afholder aktionærer fra at udøve deres rettigheder som ejere og fra at lave grænseoverskridende investeringer	Måltrettet gennemgang af direktiv om aktionærrettigheder ("Shareholder Rights Directive 2" – SRD 2)	Forslag fra Kommissionen ultimo 2023
10.	Finansielle virksomheder i EU gør udbredt brug af dataopbevaringsløsninger (såkaldte cloud-løsninger), hvilket indebærer operationelle risici for de finansielle virksomheder samt systemiske og geopolitiske risici	Standardisering af kontraktforhold for udbud og brug af dataopbevaringsløsninger (cloud-løsninger) samt forbedre virksomheders mulighed for at overvåge og inddæmme risici forbundet hermed	Kommissionen udvikler kontraktklausuler til ultimo 2020 Forslag fra Kommissionen vedr. cyper-ro-busthed ultimo 2020
<u>Detailinvesteringer</u>			
11.	Uholdbare og utilstrækkelige pensionsopsparinger, detailinvestorer deltager i	Overvågning af EU-landes pensionssystemer og individers pensioner. Automatisk	Bedste praksis for automatisk deltagelse i ar-

Tabel 2**Anbefalinger fra højniveauforummet nedsat af Kommissionen, juni 2020**

	begrænset omfang på kapitalmarkeder, og få institutionelle investorer har et langsigtet investeringsperspektiv	deltagelse i arbejdsmarkedspensionsordninger	bejdsmarkedspensionsordninger inden ultimo 2021
			Overvågning af EU-landenes pensionssystemer inden ultimo 2022
12.	Manglende indsigt og tillid hos detailinvestorer til rådgivning på finansielle markeder, samt lav deltagelse på kapitalmarkeder	Lovgivnings- og ikke-lovgivningsbaserede tiltag med formål at øge detailinvestorers finansielle indsigt og deltagelse på kapitalmarkeder	Tiltag til gennemførelse 2020-22
13.	Udbredelse af utilstrækkelige investeringsprodukter grundet interessekonflikter, utilfredsstillende rådgivning eller mangelfuld information om investeringsprodukter	Målttede ændringer til direktiv om forsikringsformidling ("Insurance Distribution Directive" – IDD), direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II) og forordning om pakkede investeringsprodukter ("Packaged retail and insurance-based investment products" – PRIIPs) for at forbedre regler vedr. offentliggørelse af information om investeringsprodukter og kvalitet af finansiell rådgivning	Forslag fra Kommissionen 2020-22
		Oprettelsen af frivillige kvalitetsstempler vedr. finansielle rådgivere	
14.	Uudnyttet potentiale ved datadeling	Lovgivningsramme for brug af tredjeparts-virksomheder til finansiell rådgivning og planlægning for detailinvestorer (såkaldt "open finance"), herunder adgang til detailinvestorers data	Forslag fra Kommissionen medio 2021
Tværgående emner (skat, insolvens og tilsyn)			
15.	Langstrakt og omkostningsfuld proces ifm. grænseoverskridende refusion af kildeskat ("Withholding Tax" – WHT), hvilket afholder investorer fra investeringer på tværs af EU-lande	Forslag til lovgivning, der skal harmonisere skattedefinitioner, –processer, og –blanketter vedr. kildeskat.	Forslag fra Kommissionen medio 2022
		Forslag til standardiseret system, der tillader investorer at bruge autoriserede mæglere ifm. refusion af kildeskat.	
16.	Forskellig og delvis utilstrækkelige processer for insolvensbehandling af virksomheder på tværs af EU-lande	Måltrettet harmonisering af centrale elementer af EU-landenes insolvenslovgivning, herunder vedr. kriterier for at indlede insolvensbehandling og rangering af kreditorer for godtgørelse af tilgodehavender (kreditorhierarki)	Forslag fra Kommissionen primo 2022
		Lovændringer med formål om at styrke organisering (governance), værktøjer og kompetencer for den europæiske finansielle tilsynsmyndighed for værdipapirer og markeder (ESMA) og for forsikring og pension (EIOPA), herunder kompetencer vedr. krisehåndtering	
17.	Forskelle i tilsyn med finansielle virksomheder på tværs af EU-lande indebærer juridisk usikkerhed	Generelt yderligere harmonisering af EU's finansielle regler ved at overgå fra brug af direktiver (som gennemføres af EU-landene efter vedtagelse) til forordninger (som er direkte gældende i landene), idet de dele af direktiver, som fungerer godt, skal fastholdes	Forslag fra Kommissionen medio 2021

Kilde: Rapport fra højniveauforummet nedsat af Kommissionen, 10. juni 2020: "A New Vision for Europe's Capital Markets. Final Report of the High Level Forum on the Capital Markets Union".

Dagsordenspunkt 7: Revision af benchmarkforordningen

KOM(2020) 337

1. Resume

Kommissionen har 24. juli 2020 fremsat forslag til ændring af EU's forordning vedrørende indeks brugt som benchmarks for finansielle instrumenter og finansielle kontrakter (benchmarkforordningen). Et finansielt benchmark er et indeks, fx en reference-rente eller -valutakurs, der bruges til at fastlægge betalinger og dermed værdien af finansielle instrumenter eller kontrakter.

Forslaget lægger op til, at Kommissionen skal kunne erstatte et ophørende benchmark med et erstatningsbenchmark, hvis ophøret vurderes at ville resultere i væsentlige risici for stabiliteten på de finansielle markeder i EU.

Den foreslåede revision er blevet aktuel, da det bredt anvendte rentebenchmark LIBOR ("London Interbank Offered Rate") forventes at ophøre med udgangen af 2021 eller kort tid derefter. Herefter vil en stor mængde kontrakter, der er bundet op på LIBOR, medmindre der fastsættes en erstatningsrente, alternativt skulle genforhandles for at undgå at blive misligholdt, hvilket kan skabe usikkerhed for rentebetalinger og skabe finansiell usikkerhed.

Forslaget lægger desuden op til, at Kommissionen skal have mulighed for at undtage benchmarks for visse tredjelands valutaer (valutaindeks) fra forordningen. Dermed behøver de ikke at efterleve forordningens krav for at kunne blive udbudt af finansielle virksomheder i EU. Aktuelt er der kun få benchmarks for tredjelands valutaer, som lever op til kravene i forordningen, og som derfor kan anvendes af finansielle virksomheder i EU. Hvis disse valutabenchmarks ikke længere kunne udbydes i EU, ville EU-virksomheder ikke kunne afdække kursrisiko ved handel med de berørte valutaer.

Forslagets overordnede formål er at sikre finansiell stabilitet på de finansielle markeder og juridisk sikkerhed i kontraktforhold, der knytter sig til de berørte benchmarks, der måtte ophøre.

Formandskabet har fremlagt det seneste kompromisforslag 21. september 2020 og sigter på enighed i Rådet hurtigst muligt, evt. primo oktober 2020, hvorefter forslaget skal forhandles med Europa-Parlamentet.

Regeringen støtter generelt Kommissionens forslag og formålet om at sikre stabilitet på de finansielle markeder og juridisk sikkerhed om de berørte kontraktforhold. Regeringen lægger vægt på, at forslagets anvendelsesområde er klart defineret både i relation til, hvilken type benchmark såvel som kontrakt der er omfattet, og at forslaget indeholder klare kriterier for udpegningen af et erstatningsbenchmark. Regeringen støtter forslaget om undtagelse af benchmarks for visse tredjelands valutaer.

Regeringen finder, at kompromisforslaget imødekommer danske prioriteter og forventer at kunne støtte et endeligt kompromis tæt herpå.

2. Baggrund

Benchmarkforordningen¹⁶ (BMR – Benchmark Regulation) har haft virkning fra 1. januar 2018 og har til formål at gøre finansielle benchmarks mere robuste og øge investorernes tillid til benchmarks. Forordningen regulerer indeks brugt som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter. Med indeks forstås i forordningen et tal, som offentliggøres regelmæssigt på basis af fx en beregning ud fra forskellige priser eller værdier. Når et indeks er brugt som referencepris for et finansielt instrument eller en finansiell kontrakt, udgør det et såkaldt benchmark. Mest anvendt er rentebenchmarks såsom LIBOR (London Interbank Offered Rate), EURIBOR (Euro Interbank Offered Rate) og i en dansk kontekst CIBOR (Copenhagen Interbank Offered Rate)¹⁷, der danner grundlag for rentesatser på finansielle kontrakter og instrumenter.

Rentebenchmarks bruges bredt af både husholdninger og finansielle såvel som ikke-finansielle virksomheder. De danske referencerenter benyttes eksempelvis til at bestemme renten på mange kunders boliglån, der fx kan være fastsat til CIBOR plus et fast tillæg på 0,5 pct.-point¹⁸. Ud over referencerenterne findes der mange andre typer af benchmarks, bl.a. aktieindeks, råvareindeks eller valutaindeks, hvor benchmarks danner grundlag for prissætningen i valutahandler, fx ved brug af kurssikring hvor to valutaer handles til en forudbestemt pris på et aftalt tidspunkt i fremtiden.

Benchmarkforordningen var en reaktion på en række sager om manipulation af rentesatserne på EURIBOR og LIBOR. Disse renter blev fastsat på baggrund af skøn fra udvalgte banker (”stillere”). Det udnyttede nogle stillere til at indberette skøn, som påvirkede fastsættelsen af LIBOR eller EURIBOR til bankens økonomiske fordel. Der var ikke tilstrækkelig kontrol med, om disse skøn afspejlede de faktiske markedsforhold.

Benchmarkforordningen indførte derfor bl.a. krav til administratorer af finansielle benchmarks og krav til stillere af data til brug for beregning af et benchmark. Forordningen regulerer også brugen af benchmarks, herunder at finansielle virksomheder underlagt EU-tilsyn (eksempelvis penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglere og investeringsforeninger) kun må benytte benchmarks fra godkendte administratorer, fx virksomheden Global Rate Set Systems der er specialiseret i at administrere benchmarks, og som gennem et dansk datterselskab (Danish Financial Benchmark Facility) bl.a. har overtaget administration af CIBOR fra Finans Danmark.

Finansielle benchmarks benyttes også i kontrakter mellem parter, der ikke er finansielle aktører såsom energiselskaber, rederier m.fl. til at fastsætte betalinger mv. Det

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016

om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014.

¹⁷ CIBOR udtrykker den rentesats, som en bank er villig til at udlåne danske kroner til uden sikkerhedsstillelse for en nærmere defineret periode (fra 1 uge og op til 12 måneder) til en anden bank med høj kreditværdighed.

¹⁸ CIBOR-renten er variabel, hvilket betyder, at boligejeren fx hvert kvartal får fastsat sin boligrente ud fra 3-måneders CIBOR-renten på rentefastsættelsesdatoen. Boligejeren skal altså betale CIBOR-renten, fx 0,2 pct., tillagt et fast tillæg på fx 0,5 pct.-point, dvs. i alt 0,7 pct. på sit lån det pågældende kvartal. Stiger 3-måneders CIBOR-renten ved næste rentefastsættelse et kvartal senere til fx 0,4 pct., bliver boliglånets rente dermed 0,9 pct. i dette kvartal.

kunne være fx være i forbindelse med handelskreditter baseret på LIBOR. Disse ikke-finansielle virksomheder er ikke underlagt lovgivning i brugen af benchmarks.

Forordningen stiller særlige krav til såkaldte ”kritiske benchmarks”, ud over de krav som gælder for andre benchmark. Kritiske benchmark er defineret ved, at benchmarket bruges i finansielle kontrakter, der overstiger 500 mia. euro, eller hvis dets ophør vurderes at ville have væsentlige negative konsekvenser for markedernes integritet, den finansielle stabilitet, forbrugerne, realøkonomien eller finansieringen af husholdninger eller virksomheder. Et kritisk benchmark kan være nationalt kritisk eller EU-kritisk, afhængigt af om de kvalitative forhold for at være kritisk berører et eller flere lande i EU. Der er aktuelt ingen danske kritiske benchmarks, hverken nationalt kritiske eller EU-kritiske.

Kommissionen præsenterede 24. juli 2020 forslag til at revidere benchmarkforordningen. Forslaget adresserer to separate problemstillinger.

Den ene del af forslaget adresserer håndteringen af kontrakter, der refererer til et benchmark, som ophører med at eksistere og hvis ophør vurderes at kunne resultere i væsentlige forstyrrelser i funktionen af de finansielle markeder i EU. Problemstillingen er blevet aktuel, da den britiske finansielle tilsynsmyndighed, UK Financial Conduct Authority, der administrerer LIBOR, har udtalt, at de forventer, at LIBOR vil ophøre med udgangen af 2021 eller kort tid derefter.¹⁹

LIBOR er et bredt anvendt benchmark i EU, som bl.a. anvendes i finansielle kontrakter til prisfastsættelse af bl.a. afledte finansielle instrumenter (derivater), obligationer, banklån mv. LIBOR har dermed direkte økonomisk betydning for både finansielle og ikke-finansielle virksomheder samt private husholdninger. Kontrakter, der refererer til LIBOR, løber normalt over flere år, og markedsaktører skønner, at der med udgangen af 2021 globalt set vil være LIBOR-relaterede kontrakter til en værdi af USD 8.000-12.000 mia., svarende til 50.000-75.000 mia. kr. En stor del af disse kontrakter omfatter parter i EU.

I kontrakter indgået før benchmarkforordningen blev vedtaget i 2016, er det typisk ikke aftalt, hvordan rentebetalingerne skal opgøres, hvis der sker et permanent ophør af finansielle benchmarks, fx LIBOR. Kontrakterne skal derfor som udgangspunkt genforhandles, når et benchmark, fx LIBOR, ikke længere eksisterer. For LIBOR og visse andre meget bredt anvendte benchmarks er det dog i praksis vanskeligt og tidskrævende at genforhandle alle kontrakter pga. det meget store antal kontrakter kombineret med, at nogle aftaleparter kan blive påført betydelige økonomiske tab i forhandlingerne. Dertil er kontrakterne ofte komplekse, ligesom der kan være mange modparter involveret i samme kontrakt, hvorved mange interesser skal mødes.

¹⁹Det skyldes, at den nuværende aftale mellem UK Financial Conduct Authority og de banker, der leverer inputdata til beregningen af LIBOR, udløber med udgangen af 2021. Det er derefter op til bankerne selv, om de vil fortsætte med at stille data. Det er forventningen, at ingen eller kun få banker vil det, da deres inputdata til LIBOR i praksis er skønnede renter fra et udlånsmarked med begrænset aktivitet. Det skaber usikkerhed om, hvorvidt deres skøn afspejler faktiske markedsforhold. Dertil øger det risikoen for erstatningskrav fra parter, der anvender LIBOR, og som måtte mene, at banken har leveret forkert inputdata.

Hvis LIBOR ophører uden mulighed for at erstatte det med et andet benchmark, vil det resultere i juridisk usikkerhed om kontraktens gyldighed. Det vil medføre usikkerhed om de fremtidige rentebetalinger for de mange berørte kontrakter og deres værdi, hvilket kan give finansiell ustabilitet i EU-landene. Det samme kan gøre sig gældende ved et eventuelt ophør af et andet benchmark, der anvendes i et stort antal kontrakter enten nationalt eller på tværs af EU.

Den anden del af forslaget adresserer, hvordan benchmarks for visse tredjelandes valutaer, der ikke efterlever benchmarkforordningens krav, skal håndteres.

Efter den gældende forordning vil benchmarks, der administreres i tredjelande, efter en overgangsordning frem til 1. januar 2022 alene kunne benyttes af tilsynsbelagte EU-virksomheder, det vil sige finansielle virksomheder i EU, hvis der foreligger en ækvivalensvurdering, anerkendelse eller valideringstilladelse²⁰. Det er kun i EU og få andre lande, herunder USA, Japan og Schweiz, at fastsættelsen af valutakurserne lever op til kravene i benchmarkforordningen, fx at de skal handles frit på de finansielle markeder. I mange lande er valutabenchmark grundlæggende ureguleret. Med de gældende regler kan de finansielle virksomheder i EU derfor efter overgangsordningens ophør i 2022 ikke udbyde derivater, som anvender valutakurser, der ikke lever op til benchmarkforordningen. Dermed kan eksportvirksomheder i EU heller ikke købe disse derivater og dermed risikoafdække visse valutaer.

Der er tale om valutaer, som ikke handles frit på de globale finansielle markeder som følge af centralbankens kapitalkontrol i det pågældende tredjeland. Kapitalkontrol indebærer, at de nationale myndigheder bl.a. kan begrænse finansielle transaktioner ind og ud af landet, og det berører bl.a. valutaerne fra Kina, Indien, Brasilien, Venezuela og Rusland. Virksomheder, der eksporterer varer og tjenesteydelser, og som betales i disse valutaer, har typisk behov for at kunne afdække valutarisiko forbundet med handel, fx ved at fastlægge prisen i dag for på et fremtidigt tidspunkt at kunne sælge et beløb modtaget i tredjelandets valuta mod betaling i egen valuta.²¹ I disse kontrakter udgør valutakursen altså benchmarket, der fastsætter eventuelle betalinger og deres størrelse.

²⁰ En *ækvivalensvurdering* er en vurdering af et tredjelandets regler på et givent område ift. tilsvarende EU-regler med en konklusion om, at tredjelandets regler og tilsyn er tilstrækkeligt sammenligneligt med EU-reglerne. En positiv vurdering giver adgang til EU's indre marked uden yderligere krav. *Anerkendelse* dækker over en benchmarkadministrator, som er etableret i et tredjeland, som er blevet anerkendt af en national kompetent myndighed i EU. Anerkendelsen forudsætter, at administratoren lever op til kravene i benchmarkforordningen, eller i visse tilfælde blot de internationale standarder. *Validering* betyder, at en tilsynsbelagt enhed i EU har opnået tilladelse fra en national kompetent myndighed i EU til at validere et tredjelandets benchmark i forhold til, at det og dets administrator lever op til kravene i benchmarkforordningen og/eller kravene i de relevante internationale standarder.

²¹ Et eksempel er et dansk slagteri, som indgår en kontrakt om salg af kød til Kina, og derfor modtager sin betaling i kinesiske Yuan, hvor betalingen først finder sted, når slagteriet har leveret kødet. I den mellemliggende periode kan kinesiske Yuan falde i værdi i forhold til danske kroner, hvorved værdien af kontrakten målt i danske kroner vil falde. For at afdække denne valutakursrisiko kan slagteriet købe et derivat, hvor det er aftalt, at når betalingen finder sted, skal de kinesiske Yuan kunne veksles til danske kroner til en på forhånd fastsat kurs. Dermed undgår slagteriet valutakursrisikoen mellem Yuan og danske kroner.

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 114 i Traktat om Den Europæiske unions funktionsmåde (TEUF). Europa-Parlamentet og Rådet er medlovgivere. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Kommissionens forslag ændrer benchmarkforordningen på to områder: i) udpegning af erstatningsbenchmarks for visse ophørende benchmarks og ii) undtagelse fra benchmarkforordningen for benchmark for visse tredjelands valutaer. Forslaget er uddybet i det følgende.

i) Udpegning af erstatningsbenchmarks for visse ophørende benchmarks

Ifølge forslaget får Kommissionen beføjelse til at udpege et benchmark, som skal erstatte det ophørende benchmark, når offentliggørelsen af benchmarket ophører (et erstatningsbenchmark). Kommissionen kan ifølge forslaget kun udpege et erstatningsbenchmark, hvis ophøret af det eksisterende benchmark kan resultere i væsentlige forstyrrelser i funktionen af de finansielle markeder i EU. Det er ikke nærmere defineret, hvilke benchmarks, der kan potentielt kan falde inden for denne afgrænsning og altså potentielt kan blive et erstatningsbenchmark for.

I det seneste kompromisforslag fra 21. september 2020 klargøres det, at Kommissionen alene gives kompetence til at udpege erstatningsbenchmark for visse tredjelandsbenchmark samt EU-kritiske benchmarks. Det er fortsat en forudsætning for at kunne udpege et erstatningsbenchmark, at ophøret af det givne benchmark vurderes at ville resultere i væsentlige markedsforstyrrelser. Derudover lægger kompromisforslaget op til, at medlemsstater gives tilsvarende kompetence til selv at udpege erstatningsbenchmark for nationalt kritiske benchmarks.

Forslaget vil berøre alle kontrakter, der:

- 1) refererer til det ophørende benchmark,
- 2) ikke indeholder en egnet løsning i tilfælde af, at benchmarket ophører permanent og
- 3) hvor kontraktløbetiden strækker sig ud over tidspunktet for ophøret af benchmarket.

Kontrakter, der opfylder alle tre kriterier, kan dermed videreføres via erstatningsbenchmarket.

Tilgangen skal sikre, at der er juridisk sikkerhed om indholdet i kontrakterne, hvorved kontrakterne ikke skal genforhandles. Desuden skal det sikre, at alle kontrakter baseret på samme benchmark (fx LIBOR) behandles ens. Den ensartede håndtering er vigtigt, da der for en række aktører er et samspil mellem forskellige kontrakter.²² Det kan fx være en bank, der har en række kontrakter, hvor den skal betale LIBOR-renten, og andre kontrakter, hvor den skal modtage LIBOR-renten.

²² Dermed modsvarer rentebetalingerne- og indtægterne hinanden, og banken mindsker dermed dens renterisiko, da alle kontrakterne refererer til samme rente.

Kompromisforslaget præciserer for det første, at alle kontrakter i EU, der har en reference til det ophørende benchmark, vil være omfattet og dermed kunne videreføres via erstatningsbenchmarket. Det foreslås endvidere, at erstatningsbenchmarket også skal anvendes for kontrakter indgået under et tredjelandes lovgivning, hvor alle kontraktparterne er beliggende i EU, og hvor dette lands lov ikke angiver et erstatningsbenchmark.

For det andet indsættes kriterier om, hvornår en løsning i en kontrakt kan anses for at være ”egnet”, således at der skal fastlægges et erstatningsbenchmark for denne kontrakt (jf. kriterie 2). Det foreslås, at man vil kunne anvende et erstatningsbenchmark både i kontrakter, hvor parterne ikke har aftalt en erstatning for det ophørende benchmark, og i kontrakter, hvor der allerede er en aftale om en erstatning. I forhold til kontrakter, hvor der allerede er en aftale, skal en kompetent myndighed have konstateret, at den aftalte løsning ikke længere afspejler den økonomiske realitet som, da man indgik kontrakten og en af kontraktparterne skal gøre indsigelse imod den aftalte løsning.

Kommissionen skal i sit arbejde med at udpege erstatningsbenchmark inddrage anbefalinger fra arbejdsgrupper, hvor den private sektor og centralbanker i forvejen har arbejdet på at finde et erstatningsbenchmark.²³

Kompromisforslaget præciserer, at sådanne arbejdsgrupper kan være ledet af andre end centralbanker, og at Kommissionen også skal tage hensyn til udtalelser fra den relevante nationale kompetente tilsynsmyndighed eller Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Værdipapirer og Markeder (ESMA).

Benchmarkforordningen gælder kun for virksomheder inden for EU under tilsyn og dermed kontrakter, hvortil disse enheder er parter. Det vil i praksis sige kontrakter udbudt eller købt af finansielle institutioner, herunder kontrakter udbudt til husholdninger og ikke-finansielle virksomheder. Omvendt er en aftale direkte mellem to ikke-finansielle virksomheder inden for EU ikke underlagt benchmarkforordningen.

Kommissionen foreslår derfor, at den også skal kunne udstede en henstilling til EU-landene om, at de i deres nationale lovgivning udpeger Kommissionens valgte erstatningsbenchmark som erstatningsbenchmark i alle kontrakter, som ikke er omfattet af benchmarkforordningen. Fx kontrakter fra danske ikke-finansielle virksomheder, der ellers ikke er omfattet af forordningen, men som i mange tilfælde er parter i kontrakter, hvor der refereres til benchmarks. Formålet er at håndtere eventuelle afhængigheder mellem kontrakter, der er omfattet af benchmarkforordningen og kontrakter, der ikke er omfattet, og dermed skabe lige konkurrencevilkår. Fx kan renten på en ikke-finansiell virksomheds banklån være baseret på LIBOR (og dermed underlagt benchmarkforordningen), mens virksomheden også yder kredit til sine kunder til en rente, der følger LIBOR (som dermed ikke er underlagt bench-

²³ I Danmark deltager Nationalbanken ikke i denne type arbejde. Det foregår i privat sektor regi. Kommissionen henviser bl.a. direkte til arbejdsgrupperne i USA og UK, som har udarbejdet alternative referencerenter til LIBOR i amerikanske dollars hhv. britiske pund.

markforordningen), og virksomheden har på den måde et samspil mellem renteindtægter og -udgifter. Det er ifølge Kommissionens forslag op til EU-landene, om de vil gennemføre nationalt tiltag for at efterleve følge Kommissionens henstilling.

Kompromisforslaget lægger i modsætning til Kommissionens forslag op til, at et udpeget erstatningsbenchmarks også skal være gældende i aftaler, hvor alle parter er ikke-finansielle virksomheder og den eksisterende kontrakt ikke allerede tager højde for et eventuelt ophør af det anvendte kritiske benchmark. Kommissionens forslag om nationale tiltag på baggrund af en henstilling fra Kommissionen er i det lys ikke længere relevant.

Med kompromisforslaget foreslås også, at Kommissionen tildeles kompetence til at sikre en ensartet tilgang i fastsættelsen og anvendelsen af erstatningsbenchmarket, så der opnås højst mulig ensartet resultat for aftaleparter.

ii) Undtagelse af benchmarks for valutaer fra visse tredjelande

Kommissionen foreslår, at benchmarks for visse tredjelandes valutaer (valutaindeks) skal kunne undtages fra at være omfattet af benchmarkforordningen, således at de ikke skal efterleve forordningens krav for at kunne blive anvendt af finansielle virksomheder i EU.

Kommissionen skal kunne udpege og undtage benchmarks for valutaer fra forordningens krav, såfremt de:

- 1) refererer til en valutakurs, som ikke sættes frit på de internationale finansielle markeder,
- 2) bliver hyppigt og systematisk anvendt blandt de tilsynsbelagte enheder i EU, og
- 3) bliver brugt til at bestemme betalingerne i henhold til en derivatkontrakt.

Formålet er at tillade, at de finansielle virksomheder i EU fortsat kan udbyde derivater og at ikke-finansielle virksomheder kan benytte derivater, der refererer til de berørte valutabenchmarks efter 1. januar 2022, hvor overgangsperioden i benchmarkforordningen ophører. Dermed skal forslaget sikre, at ikke-finansielle virksomheder fortsat kan afdække valutakursrisici, når de eksporter og investerer i de berørte valutaer.

Kompromisforslaget fastholder Kommissionens forslag med enkelte ændringer vedrørende rapporteringskravet.

Kommissionen foreslår ifm. begge dele af forslaget (i) og (ii), at de nationale kompetente myndigheder (i Danmark Finanstilsynet) skal rapportere til Kommissionen og ESMA. I praksis er der tale om, at de nationale kompetente myndigheder skal indsamle oplysninger fra de finansielle virksomheder om (i) deres samlede beholdning af kontrakter, som anvender erstatningsbenchmarket, og (ii) hvor mange kontrakter, de finansielle virksomheder har udbudt, der refererer til et tredjelandes valutabenchmark, og som ikke behøver at efterleve forordningens krav for at kunne blive anvendt af finansielle virksomheder i EU.

Kompromisforslaget lægger op til at slette disse rapporteringskrav, fordi merværdien ved indrapportering er uklar, og kravet samtidigt vurderes at pålægge de nationale kompetente myndigheder (i Danmark Finanstilsynet) en stor administrativ byrde, såvel som at pålægge ikke-finansielle parter rapporteringskrav til myndigheder, de ellers ikke har noget at gøre med. Til gengæld foreslås en revisionsklausul vedrørende brugen af undtagelsen af benchmarks for visse tredjelandes valutaer.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er medlovgiver på forslaget. Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning til Kommissionens forslag.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen foreslår ændringer til eksisterende bestemmelser i en EU-forordning. Kommissionen anfører, at hensigten med forslaget er at hindre, at der opstår væsentlige udfordringer for det effektive virke af EU's indre marked og dermed den finansielle stabilitet både i forbindelse med ophøret af et bredt anvendt finansielt benchmark såvel som adgangen til at benytte relevante valutabenchmarks. Finansielle markeder er grænseoverskridende af natur, og formålet om at sikre markedernes virke kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af EU-landene, hvis de handler uafhængigt af hinanden.

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, hvilket ikke mindst skal ses i lyset af, at benchmark benyttes bredt på de finansielle markeder og er grænseoverskridende i deres natur.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Benchmarkområdet er reguleret direkte i form af en forordning uden yderligere implementering i dansk ret. Anden brug af benchmarks er ikke reguleret i dansk ret.

Forslaget vil, idet det er en forordning, være direkte gældende i Danmark. Der forventes ikke at være lovgivningsmæssige konsekvenser af forslaget.

Kompromisforslaget foreslår at også kontrakter, der ikke involverer en tilsynsbelagt virksomhed, skal være underlagt forslaget. I dette tilfælde vil ny national lovgivning på baggrund af henstillinger fra Kommissionen ikke være nødvendig.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Forslaget forventes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget løser forventede kommende udfordringer ift. hhv. benchmarks, som opstår med at eksistere og derfor potentielt ville give store juridiske problemer for kontrakter bundet til benchmarket, samt benchmarks for visse tredjelandes valutaer, som efter 2022 ikke kunne anvendes af finansielle virksomheder i EU. Uden en løsning kunne dette have medført et mindre stabilt finansielt marked og dermed

potentielt medføre negative samfundsøkonomiske konsekvenser. Dermed indebærer forslaget potentielt positive samfundsøkonomiske konsekvenser sammenlignet med en situation uden en løsning.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Uden forslaget ville der have været erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af markedsfragmentering og ulige konkurrencevilkår for forskellige aktører i de finansielle markeder. Dette undgås med forslaget. Desuden undgår de finansielle virksomheder og deres modparter at skulle bruge ressourcer på at genforhandle kontrakter og håndtere evt. uenigheder, bl.a. gennem retssager, ved et ophør af et benchmark. Dermed medfører forslaget positive erhvervsøkonomiske konsekvenser ift. en situation uden en løsning.

Det kan ikke afvises, at nogle aktører kunne vurdere, at de ville blive stillet ringere med et af Kommissionen valgt erstatningsbenchmark frem for ét, som parterne selv havde valgt. Kommissionens forslag lægger umiddelbart op til udpegning af det samme erstatningsbenchmark for alle typer finansielle produkter. Dermed vil der ikke ske en forhandling mellem parterne, hvilket potentielt kan betyde, at den ene part vil blive stillet ringere, end hvis der har fundet genforhandling sted. Kompromisforslaget sikrer dog parternes ret til forhandling og vælge en anden løsning end erstatningsbenchmarket, hvorfor dette synes endnu mindre sandsynligt.

I det oprindelige forslag fra Kommissionen er det uklart, hvorvidt udpegningen af erstatningsbenchmarks også vil omfatte kontrakter, der beror på den danske referencerente CIBOR, hvis denne måtte ophøre. Dermed vil forslaget kunne berøre et stort antal lånekontrakter, der involverer danske virksomheder og husholdninger. Det seneste kompromisforslag fra 21. september 2020 sikrer dog, at Kommissionen udelukkende kan udpege et erstatningsbenchmark for EU-kritiske- samt tredje-landsbenchmarks. Dermed vil CIBOR eller andre danske benchmarks aktuelt ikke være berørt af forslaget, med mindre der nationalt tages træffes beslutning herom.

8. Høring

Forslagene har været i skriftlig høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor med frist for bemærkninger den 17. august 2020. Der henvises til det relaterede Grund- og nærhedsnotat for en gennemgang af høringssvarene.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De andre EU-lande forventes generelt at støtte Kommissionens forslag, idet det håndterer et presserende forhold. Et flertal af EU-landene ventes at støtte en tydeliggørelse af, hvilke benchmarks og kontrakter, der vil berøre af Kommissionens forslag. EU-landene ventes derfor generelt at støtte kompromisforslaget eller et forslag tæt herpå.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter formålet med forslaget om at understøtte stabiliteten på de finansielle markeder og mindske den juridiske usikkerhed, der måtte opstå i kontraktforhold i tilfælde af ophøret af et bredt anvendt benchmark, hvilket kan medvirke

til at understøtte tilliden til de finansielle markeder og styrke investorbeskyttelsen sammenlignet med den aktuelle situation.

Forslaget vurderes vigtigt og rettidigt fremsat i lyset af den aktuelle situation, hvor et bredt anvendt finansielt benchmark (LIBOR) ventes at ophøre, vigtigheden af at finansielle kontrakter fortsat har gyldighed og finansielle virksomheder fortsat kan afdække risici ved handel i udenlandsk valuta.

Regeringen lægger vægt på, at der er klarhed om, hvilke benchmarks hvis ophør potentielt kunne medføre udpegning af et erstatningsbenchmark, og at der er en klar angivelse af, hvilke kontrakter der omfattes. Regeringen finder, at Kommissionen alene skal kunne udpege erstatningsbenchmark for EU-kritiske- og tredjelandsbenchmarks, hvor ophøret af disse kan have effekt på tværs af EU. Dette er imødekommet med kompromisforslaget, hvor der er skabt klarhed om, at Kommissionen alene kan udpeges et erstatningsbenchmarks for EU-kritiske- og tredjelandsbenchmarks.

Regeringen finder det vigtigt, at udpegning af erstatningsbenchmark bygger på relevant ekspertise og erfaringer. I den forbindelse arbejder regeringen for, at grundlaget for beslutninger kan udgøres af anbefalinger fra relevante arbejdsgrupper uagtet sammensætningsgrundlag, og at der tages hensyn til nationale kompetente myndigheders vurderinger. Dette er imødekommet med kompromisforslaget.

Regeringen støtter forslaget om muligheden for at undtage benchmarks for visse tredjelands valutaer fra benchmarkforordningen, så virksomheder fortsat har mulighed for at benytte sådanne benchmarks og bruge valutaderivater fra finansielle institutioner i EU til at afdække valutakursrisici, hvis de har eksponeringer i visse tredjelands valutaer. Det er fortsat gældende for kompromisforslag, som regeringen derfor støtter.

Regeringen finder det vigtigt, at nye rapporteringsbyrder for markedsaktørerne skal være proportionale. Det er imødekommet i kompromisforslaget.

Regeringen finder, at kompromisforslaget generelt imødekommer danske prioriteter og forventer at kunne støtte et endelig kompromis tæt herpå.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er orienteret om forslaget under punktet ”Siden sidst” ved forelæggelse den 10. september 2020.